Milliyet
ÇOCUK
15 Kasım 1982 ● Sayı: 47 ● 40 Lira

TÜRK TİCARET BANKASI
İŞBİRLİĞİ İLE HAZIRLANAN
2 ANSİKLOPEDİ BİRDEN VERİYORUZ

İNSAN ATLASI
VÜCUDUMUZ VE
ORGANLARIMIZ
ANSİKLOPEDİSİ

TÜRKLERİN ve
TÜRKİYE'NİN
TARİHİ
ANSİKLOPEDİSİ
cilt 2

"ARMAĞAN YAĞMURU" 1000 OKURUMUZA
1000 SÖZLÜK DAĞITIYORUZ

Eti'nin nefis bir numarası daha

KÜÇÜK PRENS

heryerde
10TL.

ETİ

Milliyet
ÇOCUK

Milliyet Gazetecilik A.Ş. adına sahibi:
AYDIN DOĞAN

Genel Müdür:
YEKTA OKUR

Yayın Yönetmeni:
TARIK DURSUN K.

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü:
MEHMET İLKORUR

Adres: Milliyet Çocuk Dergisi, Milliyet Yayın, Türbedar Sokak, No: 8, Cağaloğlu-İstanbul. Telefonlar: 224410 (10 hat)-268386. Abone ve Satış İçin Başvuru: Milliyet Gazetesi Satış Servisi, Cağaloğlu-İstanbul. Abone Koşulları: Yıllık 2158, Altı aylık: 1079 TL. (Uçak ile yıllık 2314, Altı Aylık 1157 Lira.) Milliyet Yayın A.Ş. tarafından hazırlanmış, Milliyet Ofset Tesisleri'nde basılmıştır. Türkiye'de satış fiyatı: 40, Kıbrıs'ta 50 Lira.

Yıl: 12 Sayı: 47
Cilt: 4

15 Kasım 1982

içindekiler

Okurun Sesi..... 3
Roman: Yeşil Mumya.... 4-5
Red Kid..... 6-9
Yaşanmış Serüvenler.. 10-11
Üç İzci..... 12-15
Yerli Hikâye..... 16-17
Kronos..... 18-21
Mırnav..... 22
Demir Yumruklu Adam. 23-25
Roman: Şimşek Dörtler 26-27
Tarzan..... 28-31
Sinema-TV..... 32-33
Cimcime..... 34-35
Okurdan Okura..... 36-37
Bilmece-Bulmaca..... 38-39
Gaddar Davut..... 40-42
Ve orta sayfalarımızda Ansiklopedi eklerimiz.

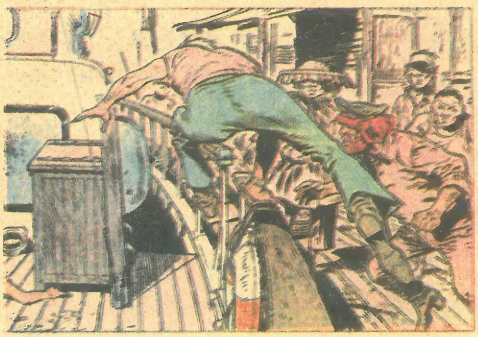

SÜRPRİZLERİMİZ!..

DERGİNİZ, **"Milliyet ÇOCUK"**un 28 Aralık 1980'de yaptığı büyük hamleden sonra, yeni bir anlayışla karşınıza çıkışından bu yana, sayfalarımız arasında hiç ara vermeden yayınladığımız iki çizgi-roman oldu:

Cimcime ve Demir Yumruklu Adam Bernard Prince...

Her iki çizgi-roman da, o tarihte ilk kez yayınlanmasına karşın, bütün okurlarımızın beğenisini topluyor, en çok sevilen çizgi-romanlar arasında üst sıralara kadar yükselmeyi başarıyordu. Üstelik, sizlerden gelen mektuplar, her iki kahramana da bir **"Özel Sayı"** ayırmamıza neden oluyordu...

"Demir Yumruklu Adam - Bernard Prince" ve **"Cimcime"** için gelen mektupların bir bölümü de, **Cimcime**'nin sayfa sayısını artırmamız, **Demir Yumruklu Adam**'ın serüvenlerini de, renkli olarak yayımlamamız doğrultusundaydı. Biz de bu okurlarımızı kırmayarak, **Demir Yumruklu Adam**'ın bu sayımızdan başlayan yeni serüvenini renkli, **Cimcime**'nin de serüvenlerini üçer sayfalık bölümler halinde yayımlamaya başlayacağız.

ÇOCUK kitapları dalında Türkiye'nin en büyük yayınevlerinden biri olan, **"Milliyet Yayınları"**, kuşe şömizli, ciltli ve küçük boy olarak çıkardığı, **"Çocuk Kitapları Dizisi"**ne iki yeni kitap daha ekledi. Polonyalı ünlü yazar **Janusz Korczak**'ın artık dünya klasikleri arasına girmiş, **"Çocuk Kral"** ile, **Suat Taşer**'in hazırladığı, **"Binbir Gece Masalları"** adlı kitaplar, Türkiye'nin her yerindeki kitapçılarda 200 liraya satılıyor. Tabiî her zaman olduğu gibi, **"Milliyet Çocuk Kulübü"** üyeleri, birbirinden güzel bu kitapları 150'şer liralık posta pulu göndererek, **Milliyet Yayınları, Türbedar Sokak, No: 8, Cağaloğlu-İstanbul** adresinden edinebilecekler...

YABANCI dil öğrenen okurlarımıza hazırladığımız, **"sözlük"**ler için yolladığınız kuponların sayımı sürüyor. Önümüzdeki haftadan başlayarak, **"sözlük"** kazanan şanslı okurlarımızın adlarını yayımlamaya başlayacağız.

Esenlik dileklerimizle...

bizden size

okurun sesi

BU sayfada yayınlanacak dilek ve eleştirilerinizi içeren mektuplarınızı, **"Milliyet Çocuk Dergisi "Okurun Sesi" Cağaloğlu/İstanbul** adresine bekliyoruz.

Derginiz harika. Ancak geçen seneki Yeni Gazete, İster İnan İster İnanma, Nasıl Yaşar ve Nasıl Çalışır gibi kısımları yayınlarsanız sevinirim. Bu seneki çizgi romanları azaltıp bunları verir misiniz?

Ümit TEKMAN (İstanbul)

Derginizi her hafta aralıksız almaktayım. Özellikle Cimcime, Red Kit, Mırnav ve Tarzan'ı beğeniyorum. Yayınladığınız ansiklopedileri aralıksız biriktiriyorum. Çalışmanızda hepinize başarılar dilerim.

İrfan GÖZLÜKAYA (Denizli)

Derginizi çok seviyorum. Yalnız Kronos'un yerine Pembe Panter'i; Demir Yumruklu Adam'ın yerine Tarzan'ın serüvenlerini koyarsanız ve 40 Ambar'ın yerine Mırnav'ı biraz büyültürseniz çok sevinirim.

Tüzün SÜER (Samsun)

OKTAY AKBAL'ın Türkçesi ile

Resimler: Ömer MUZ

7

YEŞİL MUMYA

ONA Kahire'den bir telgraf çekerek motorla beraber burada durmasını söylemiştim; dediğimi yaptı ve her şey düşündüğüm gibi çıktı. Sizin Ehramın tepesinde saklanmanız doğrusu akıllıca bir hareketti, bunu sonradan düşündüm. Artık çok konuştuk, Profesör Sosten Pavil, şu papirüsü lütfen verir misiniz?

Amcam:

— Hayır dedi. Yanımda yok.

— Zaten bu yanıtı bekliyordum, fakat size inanmıyorum.

Haydut, amcamı araştırdı, fakat bir şey bulamadı, bir daha araştırdı gene yok, şaşırdı:

— Nasıl oluyor, kâğıt yok.

Sonra amcamı bir daha araştırdı, gene bulamadı. Ben motorun dibinde yatmıştım, yine de beni gördü:

— Amma aptalım, dedi. Kâğıt bu çocukta...

Bana yaklaştı, amcam içini çekiyordu. Şimdi birkaç saniye sonra değerli papirüs haydutların elinde olacaktı.

Fakat beni dört, beş defa aramasına rağmen papirüsü bulamadı.

16

RAMSES II

EVET, Fit - Fiti, amcamla beni birçok defa araştırmasına rağmen papirüsü bulamamıştı. Etrafımızdaki eşyaların içine, iplerin aralarına varıncaya kadar her yere baktı, yok, yok...

Müthiş kızdı:

— Bana oyun oynadınız, dedi. İkinizi de denize atacağım.

Dediğini yapacağını gözlerinden okudum:

— Mösyö Fit-Fiti, dedim, bizi öldürürseniz, papirüsü bir daha ele geçiremezsiniz.

Bir an durdu:

— Ne dedin, sizi öldürmezsem bana papirüsün yerini söyler misiniz?

— Evet söylerim.

— Söz veriyor musun?

— Veriyorum.

— Kâğıdı Kahire'de mi bıraktınız?

— Onu ancak bizi karaya çıkardığınız zaman söylerim.

Fit-Fiti, hemen Rik Rikandol'a emir verdi ve Ramses II karaya doğru ilerlemeye başladı. "Ramses II" yarış için yapılmış bir kano otomobildi, delice bir süratle uçuyor, kazazedeleri taşıyan öbür kayıkları çok geride bırakıyorduk.

Arkamızda "Prenses İta" alevden bir külçe halini almıştı. Birden şaşılacak bir şey oldu. "Prenses İta" yan yattı, alevler sular arasında söndü ve deniz ay ışığında eskisi gibi görünmeye başladı.

"Ramses II" ok gibi uçuyordu, günün ilk ışıkları ufukta belirdi.

Biraz sonra Marsilya'yı gördük. Birkaç dakika sonra motor limana yanaşmıştı. Fit-Fiti:

— Beni kimseye haber vermeyeceğinize söz verin.

Amcam yemin etti, kurtulmuştuk, ayaklarımız rıhtımın taşlarındaydı, haydutlar bizi orada bulunan küçük bir otele götürdüler, sıcak bir ocağın karşısında ısınmaya, giysilerimizi kurutmaya başladık. Fit-Fiti yanımızda sabırsızlıkla bekliyordu, bu sırada kapının önünde bir otomobilin bağırtısı işitildi, Fit-Fiti bana yaklaştı:

— Beni çağırıyorlar, dedi. Papirüs nerede, onu söyleyin, hatırlıyor musunuz, söz vermiştiniz?

Ona gülerek baktım:

— Evet, dedim, size onun yerini söylemeyi vaadettim. İşte burada, üzerimde, ceketimin sağ cebinde.

Oh, aman Allahım, Fit-Fiti bana ne korkunç bakıyordu. Eğer bu gözler bir tabanca olmuş olsaydı, çoktan beni öldürürdü. Atılmak istedi, fakat korktu, çünkü salon ahali ile doluydu, ilk hareketinde bağıracağımı biliyordu.

Deli gibi çıktı, otomobilin hareket ettiğini duyar gibi oldum.

17

KOMŞUNUN CEBİ

AMCAMLA beraber ateşin başında kalmıştık. Amcam:

— Jak, dedi, Papirüsü nasıl gizledin, Fit-Fiti seni o kadar defa

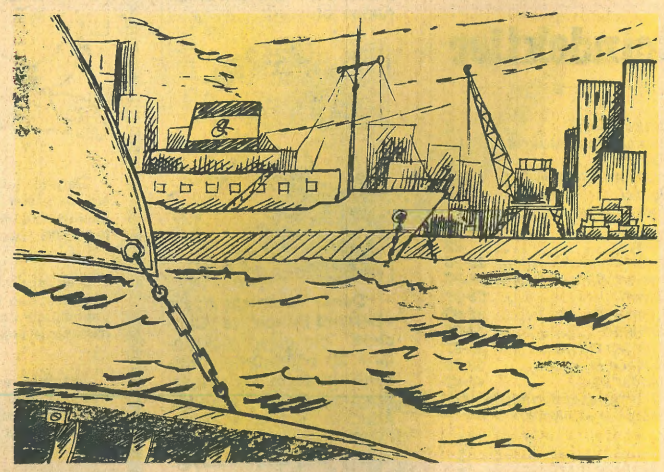

Biraz sonra Marsilya'yı gördük. Birkaç dakika sonra motor limana yanaşmıştı.

Amcam, tutuşturduğum kâğıtla sigarasını yakarken Fit-Fiti sabırsızlanıyordu.

araştırdı, bulamadı. Çok karışık bir şey.

Gülmeye başladım:

— Herşeyi anlatayım, dedim. Ramses II tarafından kurtarıldığımız ve Fit - Fiti'nin bizim kurtarıcımız olduğunu anladığım zaman hapı yuttuğumuzu düşündüm. Fit - Fiti bizi arayacak ve papirüsü bulunca kurtulmak için bizi denize atacaktı. Dediğim oldu, önce sizi, sonra beni araştırdı ve birşey bulamadı. Fakat amca bu çok kolay olmuştu. Ben motorun dibinde oturuyordum, önümde Rik Rikandol dümen kullanıyordu. O uzun bir palto giymişti, yanlarında kocaman iki cebi vardı. Fit - Fiti sizi araştırırken cüzdanı oraya atıverdim. Rik hiç duymadı, çünkü elleriyle dümen tutuyor ve emir bekliyordu. Bu sırada Fit - Fiti gelip beni araştırdı, birşey bulamadı. Papirüs emin yerde. Fit - Fiti papirüsün en sadık arkadaşının cebinde olduğunu nereden bilsin! Kurtulmuştuk, Fit - Fiti'nin görmediği bir sırada cüzdanı, Rikin cebinden aldım.

Amcam sevinçle:

— Yaşa Jak, dedi. Bizi bir daha kurtardın. Ama dikkat edelim, düşman daha tam yenilmedi.

Paris'e gitmeliydik. Önce elbise değiştirdik, valizlerimiz şimdi Akdeniz'in dibinde yatmakta olan "Prenses İta" da kalmıştı. Otelci bize elbise bulmaya çalışıyordu:

Giysileri beklerken hazırlanan odaya gidip, yattık.

Uyandığım zaman öğle olmuştu. Sandalyenin üzerinde kuru elbiselerim katlı bir halde duruyordu.

Amcam aşağıda otelci ile konuşuyordu, çabuk giyindim ve aşağıya indim.

Otelci anlatıyordu:

— Yemek için küçük salonu ayırdım, orada rahat edersiniz, hem size arkadaşlık edecek bir yolcu daha var.

Birkaç dakika sonra otelcinin söylediği salona girerken, masanın üzerinde dumanı tüten bir çorbanın lâtif kokusu ile karşılaştım.

Bu sırada öteki yolcu geldi, bu sakallı ihtiyar bir adamdı, bizi nezaketle selamladı ve biraz ilerdeki masada yer aldı. Yemeğimiz son buluyordu, otelci kahveleri, likörleri getirdikten sonra kapıyı kapatıp gitti.

O zaman yanımızdaki yolcu kalktı, bize yaklaştı, sigarasının kenarını dişleriyle koparan amcam bir çığlık attı, ben de geriledim, meçhul yolcu birden sakalını çıkarmıştı. Bu, tahmin ettiğimiz gibi Fit - Fitiydi.

18

SOSTEN AMCANIN SİGARASI

HAYDUT gene karşımıza çıkmıştı:

— Nasıl dedi, sanırım bu defa işiniz bitti, yakayı ele verdiniz dostlarım.

Amcam kapıya atılmak istedi. Fit - Fiti:

— Oradan ümidi kesin, ben önlemleri aldım, salonda bütün içen insanlar çetemin üyesidir. pencerenin dibinde de otomobilim bekliyor. Ramses II de bulamadığım papirüsü verin, oyunu iyi oynadınız. Rik cebinde bir kalem muhafazası buldu, bunu anlatınca meseleyi çaktım, cüzdanı onun cebinde saklamıştınız, ama muhafaza düşmüş.

Haydut gülüyor, bizimle kedi fareyle oynar gibi oynuyordu, amcam sapsarı olmuştu, tavırları artık herşeyin bittiğini gösteriyordu. Papirüs haydutların eline geçecekti ve bununla haydutlar definenin anahtarını elde etmiş olacaklardı.

Fit - Fiti cebinden bir saat çıkardı:

— Size beş dakika izin dedi, kâğıdı vermezseniz onu almak için her yola başvuracağım.

Kapıya dayanarak beklemeye başladı.

Amcama:

— Amca papirüsü verin ne yapalım artık oyunu yitirdik dedim.

Amcam düşünceli duruyordu.

— Haydi amca cesaret...

— Iki dakikamız kaldı.

— Amca bir sigara için, size cesaret verir.

Böyle söylerken cebimden bir kâğıt çıkardım, ocakta tutuşturdum ve onu amcama verirken kulağına birşeyler fısıldadım, amcam sigarasını yaktı.

Fit - Fiti:

— Beş dakika oldu, dedi. Verin kâğıdı.

Amcam düşündü, elinde yanmakta olan kâğıdı buruşturarak:

— Papirüsü mü dedi, işte...

Sonra kâğıdın küllerini yere bıraktı. Fit - Fiti fırlamış amcamın elini tutmuştu:

Sürecek

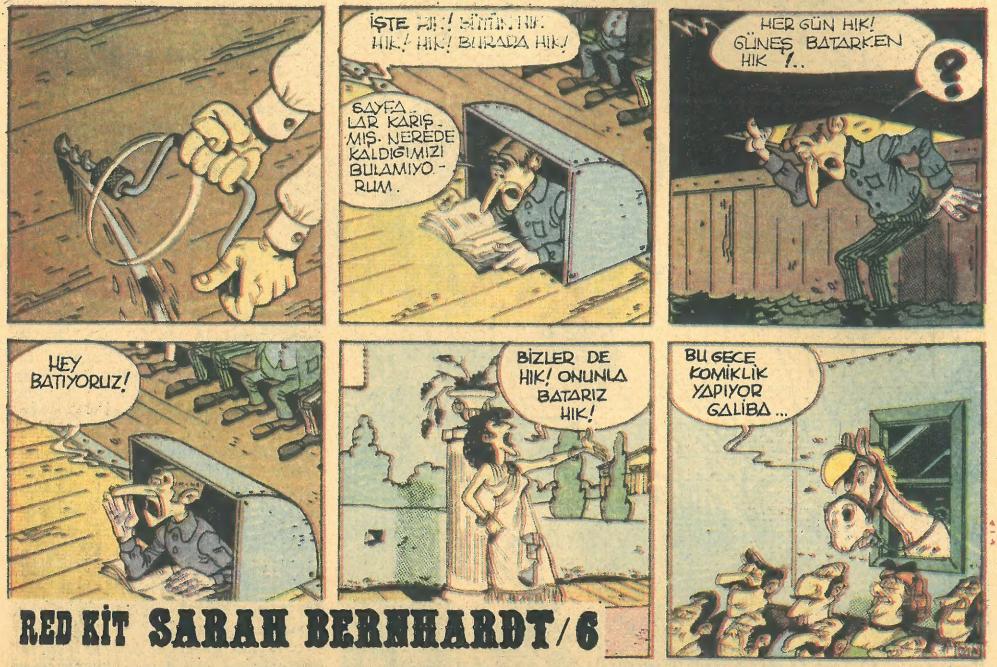

RED KİT SARAH BERNHARDT/6

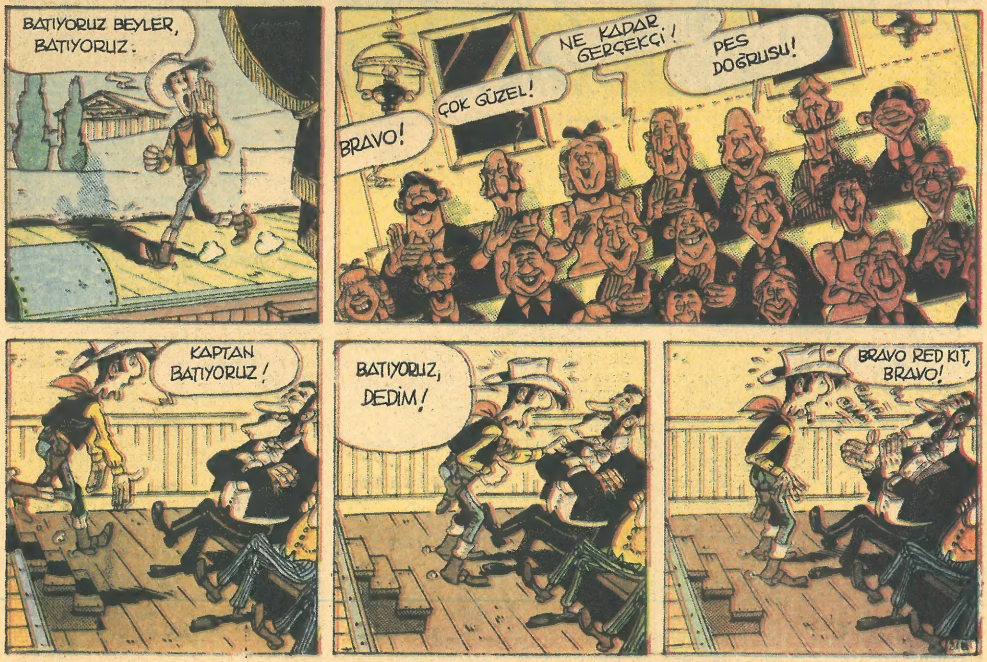

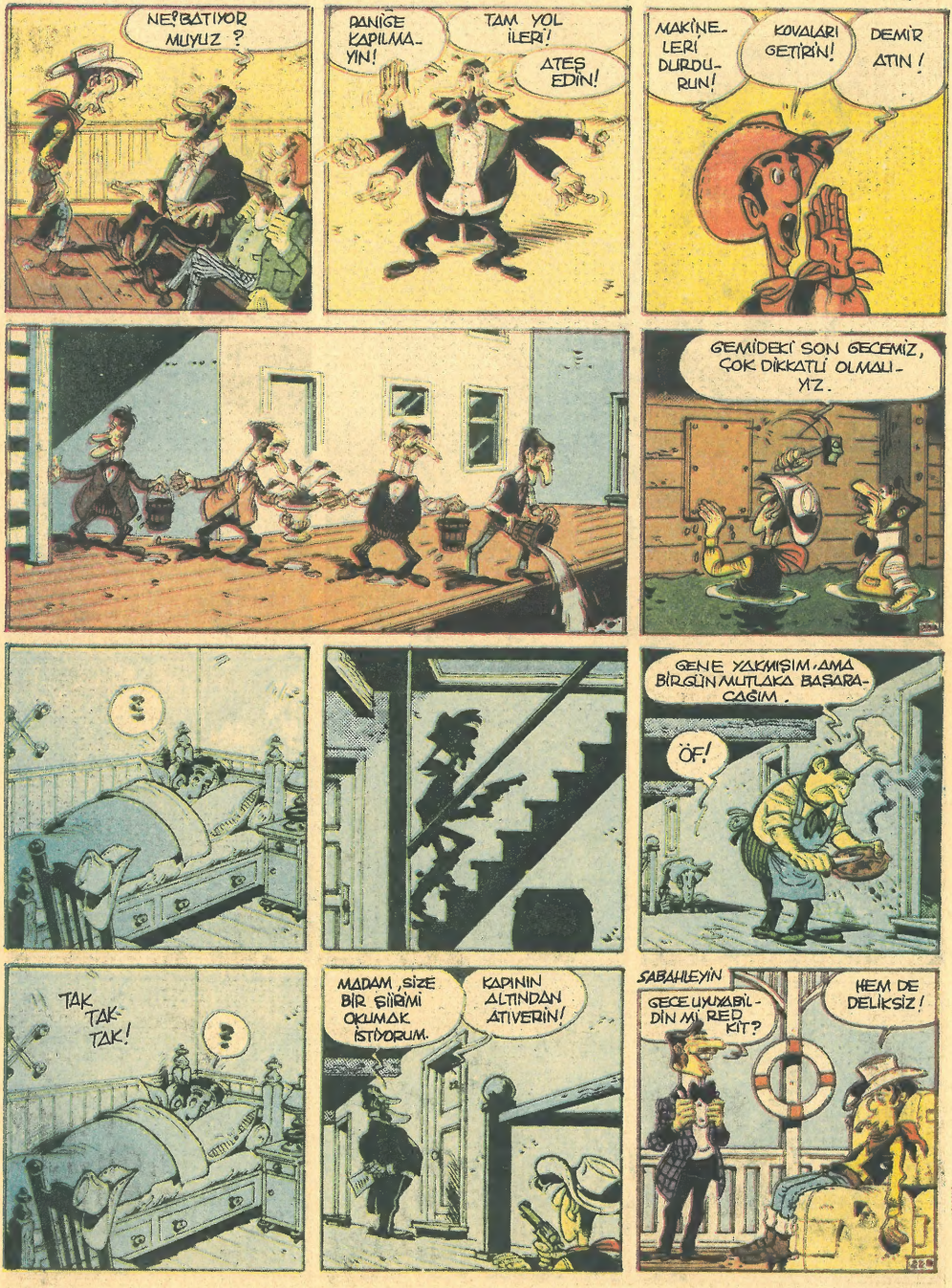
NE? BATIYOR MUYUZ ?
PANİĞE KAPILMA-YIN!
TAM YOL İLERİ!
ATEŞ EDİN!
MAKİNE-LERİ DURDU-RUN!
KOVALARI GETİRİN!
DEMİR ATIN!
GEMİDEKİ SON GECEMİZ, ÇOK DİKKATLİ OLMALI-YIZ.
GENE YAKMIŞIM, AMA BİR GÜN MUTLAKA BAŞARA-CAĞIM.
ÖF!
TAK TAK TAK!
MADAM, SİZE BİR ŞİİRİMİ OKUMAK İSTİYORUM.
KAPININ ALTINDAN ATIVERİN!
SABAHLEYİN
GECE UYUYABİL-DİN Mİ, RED KİT?
HEM DE DELİKSİZ!

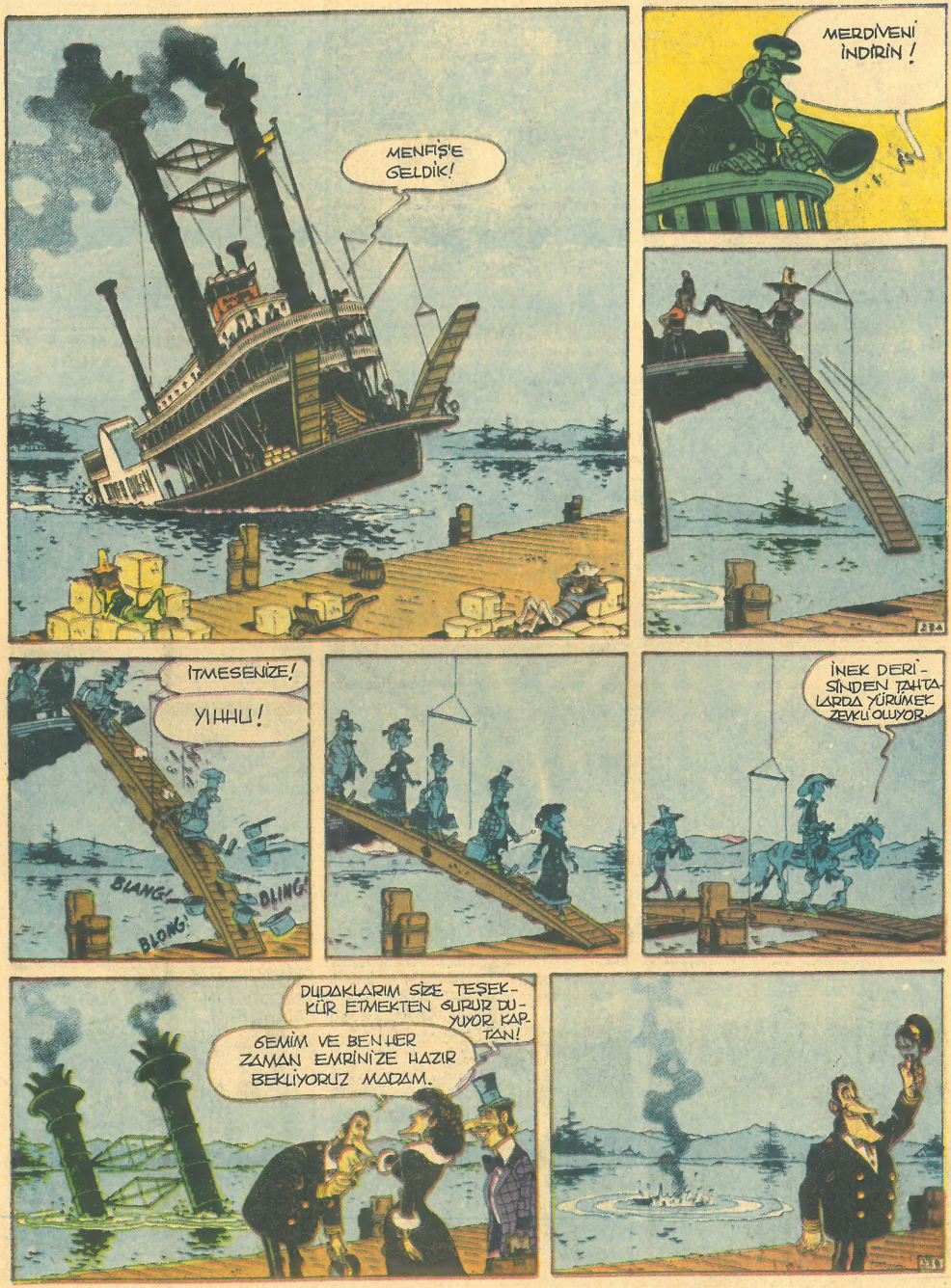
MENFİŞ'E GELDİK!
MERDİVENİ İNDİRİN!
İTMESENİZE!
YIHHU!
BLANG!
BLONG!
BLING!
İNEK DERİSİNDEN TAHTALARDA YÜRÜMEK ZEVKLİ OLUYOR.
DUDAKLARIM SİZE TEŞEKKÜR ETMEKTEN GURUR DUYUYOR KAPTAN!
GEMİM VE BEN HER ZAMAN EMRİNİZE HAZIR BEKLİYORUZ MADAM.

GECE YARISINA KADAR İZİNLİSİN MİÇO!
SAĞOL DENİZCİ!
BURADAN ÖTEYE YAYAN GİTMEYE KALKARSAK SARAH BİZİ ÖLDÜRÜR. ÜSTELİK YARIN GECE KIRIKKAYA'DA GÖSTERİ VAR!
CAFE
ŞİŞGÖBEK!
SELÂM GOCUKLAR!
SANA YENİ BİR ÖNERİ GETİRDİM.
VİSKİ!
ANLAŞTIK DOSTUM. AKŞAMA GÖRÜŞÜRÜZ..
MERAK ETME SEN!
ŞİŞGÖBEK KORSE FABRİKASININ BİZE ARABALARINI VERMESİ BÜYÜK GÜÇLÜK!
YÜKLEME BİTER BİTMEZ YOLA ÇIKALIM.
SAAT 12 OLDU. SENİN DÜLDÜL ORTALARDA YOK!
DİNG DONG, DİNG DONG!
NALLARINI MI BULAMADIN DÜLDÜL?
DAİGA GEÇME REDKİT!
YOLA ÇIKABİLİRİZ.
İLERİ!..

Sürecek

SONSUZ TIRMANIŞ

3 Yaşanmış Serüvenler

UYGARLIĞIN gürültüsünden uzak gecenin Himalayalar ardından uzanan altın sarısı güneş ile yer yer aydınlanıp egemenliğini gündüze bıraktığı saatlerde Ang Temba'nın dürtmesiyle uyanıverdim. Sabahın 5'i bile olmamıştı daha, ama hacı kafilesi gecenin ayazındaki yürüyüşünü sürdürüp, köye ulaşmıştı. Yabani dağ çayını yudumladıkları dakikalar sayılıydı, kafileye katılacaksak tez davranmalıydık. Ang, doğululara özgü bir tedbirlilik örneği daha göstermiş, bana bu yürüyüşte gerekecek ne varsa, sırt çantama yerleştirmişti bile. Filmleri, kahveyi, haritalarımı, not defterimi koymayı unutmamıştı. İşinin ustası ve batılıların gereksinmelerini ezbere bilen bir şerpaydı Ang Temba...

Aceleyle evden fırlayıp, köy çıkışına yakın bir yerdeki mabedin önünde konaklayan hacılara yetiştik. Ang, bu kutsal serüvene katılmak istediğimi, kendilerini kırmayacak, saygılı bir kişiliğim olduğunu, âdetlere ve dinî törelere son derecede inançlı birisi olduğumu defalarca dile getirdi. Hacıların rehberi, Ang'ın yalan söylemeyen bir adam olduğunu, birisini tavsiye ediyorsa, o kişinin Ang kadar dürüst ve güvenilir kişi olacağına inandığını hacılara defalarca anlattı. Sonunda, en yaşlı hacının fikrinin alınması gerektiği kararlaştırıldığında, aşağı yukarı yarım saat geçmişti.

HACI, bana, konuşmanın başından beri gözlerini dikmiş, bakıyordu. Ang ve rehberin konuşmalarına hiç karışmadığımı gördüğünü, karar ve görüşlerini etkilemek için hiçbir girişimde bulunmadığıma tanık olduğunu, bu davranışımın benim kaderci kişiliğimin bir işareti sayılması gerektiğini söyledi. "Gelsin" dedi sonunda, "Bir sahip'ten beklenmeyecek kadar olgun ve ağırbaşlı davrandı, umarım dönüşüne kadar da öyle davranır. Ben, ona kefil olurum..."

Gideceğimiz yer, yaklaşık 18 saat uzaklıkta, dağlar arasında yerleşik bir platoydu. Dolpo adıyla anılan yörede, bin yıldan fazladır Nepallilerin dinî inançlarında önemli rol oynayan bir Budist manastırı var. Hacılar bu manastıra ulaşıp, ibadet ediyorlar, yakındaki kutsal dağa tırmanan yollardaki taş anıtlara dualarını kazıyor; kutsal "mani" taşlarını yerleştiriyorlar.

Yol boyunca yalnızca iki kez mola verdik, göçebeler hacılara çay ve yiyecek sunup, yollarını sürdürecek gücü bulmalarına yardımcı oldular, hem de hiçbir karşılık beklemeden. Kutsal bir göreve gitme şansını elde edebilenlere, sıradan köylülerin bir armağanı bu davranış. Hacılar arasında bir şerpa emeklisi de var, benim yarım yamalak Nepal'ceme o da tuhaf bir İngilizceyle karşılık veriyor, Kristal dağının varlık nedenini açıklamaya çalışıyordu.

Yüzlerce yıl önce Budist dervişi Drutob Senge Yeshe, Dolpo'ya geldiğinde, yöre halkının birkaç düzine doğa tanrısına tapındığını görmüş, üzülmüş. Bu tanrılar arasında en saygını Öfkeli Dağın Ruhu'ymuş. Bu ruh uğruna köylülerin canlarını bile feda ettiğini görünce, onları doğru yola davet etmek için bu yöreye yerleşmiş, Yeshe'yi en çok etkileyen, bu kendini feda etme olayıymış, çünkü Budizm inançlarına göre Tanrı'nın verdiği canı yine ancak Tanrı alabilir. Bu nedenle, kasaplık işini Budist olmayanlar üstlenmiş olsa da, Budist'ler et yemekten pek hoşlanmıyorlar. Yüce ruhlarına yakınlaştığı Dolpo yöresinde yerleşen Yeshe, Budist öğretisini çevre yerlilerine sevdirmeyi de başarmış.

BUGÜN Dolpo'da Yeshe'nin öğretisini yayan önder Tulku Tsevang bir yılı aşkın süredir kapandığı odadan çıkmamış ve yalnızca ibadetle uğraşmış. Yüzünü görebilme onuruna erişen tek kişi sadık hizmetkârı. Kapısında ise aylardır bekleşen hacılar varmış.

Tabanlarımın şişmesine karşın, Nepal'lilerin hiç de şikâyetçi olmadığı sıkı bir yürüyüş sonrası, 5775 metre yüksekliğindeki platoya vardık. Burası köyden çok bir manastır ve çevresinde birkaç evin kümelendiği bir... ne? Ne demeli? Yerleşim merkezi değil, çünkü yalnızca din adamları, hacılar ve hizmetkârlar var. Köy de değil, çünkü sosyal yaşantı diye bir şey söz konusu değil, yalnızca ibadet var burada. Bir hac merkezi demek, galiba en doğrusu...

Yol boyunca iki kere dinlenebildik. Çayın acı tadı 18 saatlik yürüyüş için kaslarımızı kamçıladı...

Geceyarısını geçe gelmemize karşın, hacılar ne zaman yüzünü göstereceği belli olmayan Tulku Tsevang'ın kapısı önünde bekleşiyordu. Kapının hemen yanındaki pencere açıldığında, kalabalık dalgalandı ve gördükleri keşişin ne diyeceğini umutla dinlemeye hazırlandı. Tulku Tsevang, bu gece ve yarın da görülemeyecekti, derin tefekküre dalmış, dünyayla ilişkisini kesmişti, gün batımından beri odasına hizmetkârını bile çağırmamıştı, hacıların umutlanması yersizdi, bir an önce yataklarına çekilmeliydiler. Pencere kapandığında — Batı'da olacakların aksine — kimse öfkelenmedi, hatta en ufak mırıldanma bile olmadı. Hacılar, önderin tutumunu saygıyla karşıladılar hatta imrendiler bile, yüce ruhlarla görüşebiliyordu ya, bu olağanüstü fırsatın yakalanmış olması mutluluğu onlara yeter de artardı bile...

GECE, Nepal'in, Tibet'in herhangi bir köyünden farksız sessizlik içinde geçti. Hac merkezinde hayvan beslenmediği için uluma veya horoz ötüşü de duyulmadı, yalnızca rüzgârın uğultusu bir de sabaha kar-

şı — kimbilir kaç kilometre öteden — çobanların sürülerini dağıtmak için seslenmeleri, çıplak dağlarda yansıyarak kulaklarımıza ulaştı.

Sabah erkenden kalkan hacılar, üçerli gruplar halinde manastıra alındılar. Beni, ayrı dinden olduğum için içeri alamayacaklarına üzüldüklerini belirtmek kibarlığını göstererek kapının önünde bıraktılar. Ne yapacağımı bilmeksizin dolaşırken, yanımızda, sedyede getirdiğimiz bir gencin Dolpo'lu bir keşiş tarafından yapılacak âyin-tedavisine davet edildim. Şans bu ya, kumral tipim keşişin dikkatini çektiği için, başka bir dinden olduğum gerekçesiyle kapı önünde bırakıldım!

Dolpo'yu tanımama yardımcı olan şerpa emeklisi Tsering, manastıra ilk girip, ilk çıkanlar arasındaydı. Kristal dağına kadar gelip, elim boş, aklım sorularla dolu dönmeme gönlü razı gelmemiş olmalı ki, beni kutsal taş anıtlara götürdü.

Aşağı yukarı sekiz adam boyuna erişen taş anıtlar, "Om Mani Padme Hum" cümlesiyle bezenmiş, "— Ey lotüs'teki mücevher! —" anlamına gelen bu cümlelerden her birisi, bir hacı kafilesinin ziyaretini simgeliyor. Bu cümle, Budistlerin en sık tekrarladığı, mistik havalı bir tekerleme. Taş anıtın çevresi, Buda resimleriyle süslü taşlarla çevrili, bunlar da gelip giden hacı adaylarının anıları.

Taş anıtın çevresinde uzun süre dua eden hacılarla birlikte köye döndüğümde akşamüzeriydi. Umulmadık bir sürpriz beni bekliyordu. Hacılar, kendileriyle birlikte binbir güçlüğe göğüs gerip gelen beyaz adamdan Tulku Tsevang'a hizmetkârı aracılığında haber uçurmuşlar, o da beni ve rehberim hacıyı kabule hazır olduğunu bildirmiş! Olağanüstü bir şeydi bu! Aylardır kapıda bekleşen hacıların bile erişemediği bir mutluluk, bambaşka bir dinden bir adama tanınıyordu!

Heyecandan titrediğimi itiraf etmeliyim. Aşınmış tahta kapının önünde durup, menteşelerin gıcırdadığını duyduğumda, neredeyse bayılıyordum. Tsering'in de çok heyecanlandığı belliydi. İçeriden ağır bir tütsü kokusu dışarı taşıp yüzümüzü yaladı, çıplak ayaklarımız el dokuması halının üzerinde sessizce ilerledi. Manastırın ikinci katına süzüldük, yaşlı bir kadın saygıyla eğilerek Tulku Tsevang'ın odasının kapısını yavaşça açtı.

ODA, kızıl ve turuncu renklere boğulmuş, loş ve sadeydi. Dipte, pencereye yakın bir yerde oturan Tulku Tsevang bizi eliyle selamladı. Tsering ve ben hemen diz çöküp hem selama karşılık verdik, hem de oturduk. Tsering, beni ve iyiniyetle yaptığım ziyareti açıklamaya başladı. Tulku Tsevang dört-beş dakika süren bu konuşmayı hiç ses çıkartmadan izledi, elindeki tesbihi çekmeyi sürdürdü. Sonra da sordu:

"Konuğumuz, neyi öğrenmek istiyor?"

Bu soruya ne cevap verilirdi? Bir tek soru sorabileceğim belliydi, ama soracak o kadar çok şey vardı ki! Birkaç dakika hangisini sorayım diye zorladım kendimi ve kararımı verdim, "Kristal dağının Nepal dilindeki adı olan — şhey — sözcük, aynı dildeki kavramak fiiliyle aynı anlama geliyordu. Bu bir rastlantı mıydı yoksa bilinçlice mi kararlaştırılıp verilmiş bir addı? Drutob Senge Yeshe, bu adı verirken neyi amaçlamıştı?" Böyle bir soruyu sormam, size garip gelebilir, fakat bu kadar saygın bir din adamına burada oturup ne yapıyorsunuz, canınız sıkılmıyor mu gibi dünyevî sorular sormak saygısızlığın âlâsı olurdu, değil mi?

Tulku Tsevang cevap vermeden önce biraz düşündü, sonra gözlerini bize dikerek konuşmaya başladı:

"Drutob Senge, varoluşun temel gerçeklerinden birisinin doğum ve ölüm olduğunu bilirdi. Hiçbir şeyin sürekli olmadığının farkındaydı... Dolpo köylüleri, Yeshe gelmeden önce Kristal dağının yıkılmaz, yokolmaz olduğuna inanıyorlardı. Bir pirenin gözünde insan, ölümsüz gibidir... Dolpo'lular için de dağ öyleydi... Peki, gökyüzündeki yıldızlara ne demeli? Onlar nice dağın yıkılıp gittiğine tanık olmadılar mı? Drutob Senge, işte bu gerçeği kavramamıza anahtar olsun diye dağın adını şhey ile eşanlamlı seçmişti..."

BİR din adamını bu kadar rahatsız etmemiz yeterliydi. Sessizce, geldiğimiz gibi saygıyla çekilerek çıktık odadan... Manastırdan çıktığımızda hacılar, bize gıpta ile bakıyorlardı. Gece çöktüğünde çadırımızı ziyarete gelenler, Tulku Tsevang'ın bizim onurumuza yarın sabah erkenden hacıların tümünü kabul edeceği müjdesini verdiler. Akın akın teşekküre gelen hacılar, batıdan gelen adını sanını duymadıkları bir adam kendilerine böyle bir fırsatı sağladığı için mutluydu... Yıllarca süren bekleyişleri noktalanmıştı, en şanslı hacılar onlardı artık... Ben de mutluydum... gençlik rüyalarımın ülkesinin en gizemli noktasına kadar ulaşmak şansını yalnızca ben yakalamıştım... Yalnızca ben...

Kristal dağı üzerinde aslana binmiş kutsal kişi, Senge Yeshe. Dağ ve manastır kolayca ayırdediliyor.

Gelecek Hafta: Beyaz Apaçiler

PEPSI
Bir şampiyonluk sevinci
yaşanıyor Pepsi'yle...

üç izci 7

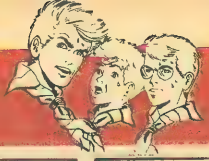

ASLINDA...

EYVAH!.. ARTIK KURTULAMAYIZ.
HAYIR! BİR ŞANSİMİZ DAHA VAR.

YÜZEREK Mİ GEÇECEĞİMİZİ SANIYORSUN? AKINTI ÇOK HIZLI!

BU SON ŞANSIMIZ DİYORUM SANA! GEÇEN GÜN NEHİR GEZİNTİSİNE ÇIKTIĞIMIZDA KÖHNE BİR SANDALA RASTLADIĞIMIZI. UNUTTUN MU? BURAYA YAKINDI. ONU BULMALIYIZ.

SON GÜÇLERİYLE KOŞMAYA BAŞLADILAR...

FAKAT BU KEZ, HAYDUTLAR ARAYI KAPIYORLARDI.

BU KADAR UZAK MIYDI?
DUR BAKALIM!

KAYIK BURALARDA DEĞİL İŞTE. BOŞUNA GİDİYORUZ.

HAYDUTLARLA ARALARI GÖZLE GÖRÜLÜR BİÇİMDE AZALIYORDU.

AMA...

İŞTE SANDAL!
25

«ARMAĞAN YAĞMURU» KUR'ALARIYLA

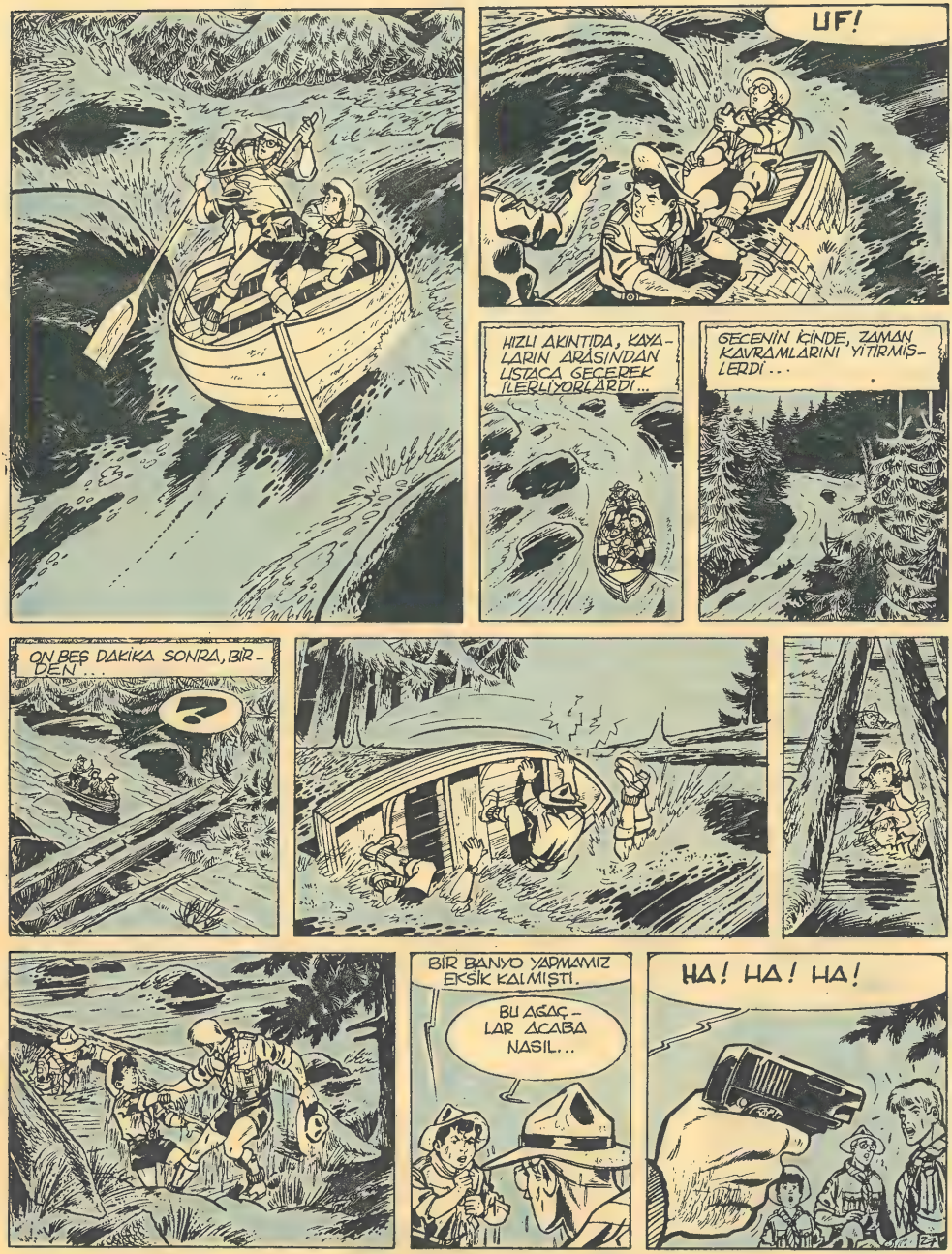

Sürecek

50 ŞANSLI OKURUMUZ KASETLİ TEYP KAZANACAK

aysel

Gökhan KARAŞAHİN'in Bir Hikâyesi

Resimler: Nejla DOĞANER

AYSEL'in anacığı çalışıyor. Babasını, yaşam savaşımı erkenden yıpratmış. Gözleri görmüyor. Çalışamıyor.

Ayseller, kasabanın en dışındaki bir evde oturuyorlar. Ev kendilerinin. Evi annesi, bileziklerini satarak tamamlattı. Evin yapımında anne, baba ve Aysel de çalıştı. Yaşamaktaki en büyük mutluluğu bir ev sahibi oldukları zaman duydular. Elektriği yoktu. Suyu yoktu. Belki daha birçok şeyi yoktu ama, onlara: "Bu evden çıkın! Kirayı artırın!" diyebilecek birisi de yoktu. Çünkü ev onlarındı.

Ama bir gün çok üzüldüler. Anne ve babanın gözüne gecelerce uyku girmedi. Çevredeki komşular da çok üzüldüler. Cumhurbaşkanına, Başbakana, milletvekillerine dilekçeler yağdırdılar. Üstelik aylardan ekim, arkasından gelecek olan da kasımdı. Kış başlangıcında aç-açık kalıp, nasıl yaşayacaklardı?

Aysellerin evi hazine arazisi üzerine yapılmıştı. Kasabanın içinde oturanlar, onların bulundukları yere: "Gecekondu Mahallesi," diyorlardı.

Belediye Meclisi'nce karar alınmıştı: Hazine arazileri üzerine yapılan evler, yıktırılacaktı.

Mahalleli, birinci gün gelen yıkım ekibine direndi. Kadınlar, çocuklar çığlıklar, ağlayışlar içinde evlerinin önlerine yattılar. İçeriye kimseleri yaklaştırmadılar. Oysa daha önce gelen bir yazıda, evlerin boşaltılması da istenmişti.

Yıkım için gelen görevliler de yoksul insanlardı. Onlar da kirada oturuyorlardı. Çocuk okutuyorlardı. Ev geçindiriyorlardı. İçleri parçalana parçalana yıkım için gelmişlerdi. Verilen emri, yerine getireceklerdi.

BABASI dövdüğü veya bağırdığı zaman Aysel ağlardı. Ama şimdi koskoca iki insan olan annesi ve babası da ağlıyordu. "Evimiz yıktırılırsa, ne yaparız?" diyordu babası. "Kiraya nasıl çıkarız? Ne yer, ne içeriz sonra?"

Aysel'in babasına Kuyucu Murat diyorlardı. Yıllarca kuyuculuk yapmıştı. Bütün yaşamı boyunca kazandığı parayla da şu evi yaptırmıştı. Son bir yıldır da gözlerine perde inmişti. İki-üç adım ötesini zor seçiyordu. Ellerindeki son olanak, karısının bilezikleriydi. Kara günde gerekli olur, diye düşünüyorlardı. Fakat onları da evin kapı ve pencerelerini yaptırmak için bozdurmuşlardı.

Kasabanın gecekondu mahallesinde yaşayan bu insanlara, iyiliksever bir insan yardımcı oldu. Kasabanın Tarım-Kredi Kooperatifinde, Aysel'in annesine bir iş buldu. Kışın sobayı yakacak, diğer zamanlarda ise sabah ve akşam üzerleri gelip, içerlerini süpürüp, temizleyecekti.

Babası da boş durmuyordu. Komşulara kazma sapı, kürek sapı gibi şeyler yapıp üç-beş kuruş alıyordu.

Yazın Aysel de kasabadaki bir memurun, çocuğuna bakmıştı. Hem para kazanmış, hem de evin hanımı, ona giyecek bir yığın eski-püskü vermişti.

İşte, kasabanın bir kıyıcığında yaşayan bu aile de, yeryüzünde yaşayan milyonlarca yoksul aileden sadece birisiydi. Hepsinin, çerden-çöpten yaşamları ama içlerinde: Daha güzel yarınları olacağına, dair, umutları vardı.

Gerçekten güzel bir gün daha yaşadılar. Ankara'dan emir gelmişti. Yıkma kararları şimdilik ertelenecekti.

Bütün mahalle, ulusal ve dinî bayramlar dışında bir bayram daha yaşadılar. Evleri yıkılmaktan şimdilik kurtulmuştu.

Aysel, bu sevinçle birlikte, ikinci sevinci de yaşadı. Ortaokula başlamıştı. Kooperatif Müdürü, onu ortaokula yazdırmıştı. Kitaplarını, defterlerini de müdür almıştı. Aysel, evleri yıktırılmaktan kurtulduğu için, okula başladığı için çok sevindi.

Kasım ayının sonlarında bir gün annesi:

— Kızım, dedi. Belediyeden bize yardım edecekler. Kooperatif Müdürü, Belediye Başkanına söylemiş. Durumumuzu anlatmış. Kışlık kömürümüzü belediyeden parasız vereceklermiş. Sana da kışlık ayakkabı, manto ve elbise alacaklarmış. Yarın sabah okula gitme. Belediyeye git. Muhasebeciyle birlikte kente gideceksiniz.

Aysel önce sevinsin mi, üzülsün mü, bilemedi. Boynunu büktü.

— Olur anneciğim, dedi.

DEREBAŞI kasabası küçük bir yer. İnsanlar birbirlerini tanır. Kasabı, manavı, bakkalı, ilkokulu, ortaokulu var. Elektrikli ev araçları satan büyük bir mağaza var. Küçük bir ayakkabıcı dükkânı var. Fakat insanın her aradığını bulması da olanaksız. Kasabalı, önemli gereksinmeleri için hep kente gider.

Aysel de o sabah kente gidecek. Annesinin söylediği gibi belediyeye geldi. Bekliyor. Bir görevli sordu. Tanıyor onu.

— Ne oldu Aysel? diyor. Niçin bekliyorsun?

Yıkım için gelen görevliler de yoksul insanlardı. Onlar da kirada oturuyorlardı. Çocuk okutuyorlardı. Ev geçindiriyorlardı. İçleri parçalana parçalana yıkım için gelmişlerdi.

Aysel, ezik ezik anlatıyor:

— Muhasebeci Fuat Amca'yla kente gideceğiz, diyor.

Görevli:

— Fuat Bey, odasında, diyor. Dur, ben söyleyeyim.

Gidiyor. Söylüyor. Muhasebeci:

— Dün söz verdim ama, diyor, bugün belediyede çok işim var. Yarın sabah gelsin.

Görevli çıkıp söylüyor.

Aysel, koşa koşa eve dönüyor. Hemen çantasını kapıyor.Sonra yine koşaraktan okuluna gidiyor. Fakat birinci ders bitmek üzere. Öğretmeni yoklama fişine "Yok," yazmış.

— Kente gidecektik öğretmenim, diyor.

Durumu öğretmenin kulağına fısıl fısıl anlatıyor. Öğretmeni pek anlamıyor ama onun derslerinden ayrı kalmamak için koşa koşa gelişinden hoşnut kalıyor.

Aysel, ertesi sabah yine belediyenin kapısında... Bekliyor...

Fuat Bey:

— Biraz sonra gideriz, diye haber yollamış.

Bekliyor. Dakikalar geçiyor. Sonra Fuat Bey çıkıyor.

— Yavrum, diyor. İşim çok bugün. Bitiremeyeceğim. Kente yarın mutlaka gideriz.

Ezik bir sesle:

— Olur Fuat Amca, diyor. Ben de yarın gelirim.

Koşa koşa eve dönüyor. Çantasını alıyor. Bir şeyler çok gücüne gidiyor ama düşünmeye zamanı yok. Babasına durumu açıklıyor kısaca. Sonra yine koşaraktan okuluna gidiyor.

Zil çalıyor. İkinci derse giriyor öğrenciler. Altmış beş numaralı Aysel, birinci derste "Yok" yazılmış.

Yine dünkü öğretmenin dersi. Bu kez kızıyor.

— Neden gelmedin, diyor, ilk derse? Neden gelmedin?

Aysel eğiliyor. Sırtını arkadaşlarına dönmüş. Kimseler duymasın istiyor. Yine fısıl fısıl anlatıyor öğretmenine. Öğretmeni dinliyor. Sonra:

— Geç çocuğum, diyor. Geç yavrum, diyor. Geç canım!

AYSEL sırasına gidiyor. Türkçe öğretmeni onunla daha çok ilgileniyor. Hep ona okutuyor, ona soruyor. Öğretmeni ona sevgiyle, sevecenlikle bakıyor.

Sonra zil çalıyor. Öğretmen çıkıyor, öğrenciler çıkıyor. Derslikler, koridorlar şen çocuk sesleriyle çınlıyor. Aysel ise susuyor.

Öğretmen, Müdür Odasına gitmiş. Müdürle konuşuyor. Başka öğretmenler de var yanlarında.

— Sayın Müdürüm, diyor. Bir yavru bu kadar hırpalanmaz. Eğitimci değil bu adamlar. Yazıktır, günahtır! Çocuk iki gündür gidiyor. Muhasebeci: "İşim var. İşim bitmedi. Yarın!" deyip başından atıyor. Yapacakları yardım da ne? Bir çift pabuçla bir manto... Bir küçük çocuğun onuruyla bu kadar oynanır mı? Bizim bildiğimiz yardım kimseye duyurmadan, insanın gururuyla oynamadan yapılır.

Aysel eğiliyor. Sırtını arkadaşlarına dönmüş. Kimseler duymasın istiyor. Yine fısıl fısıl anlatıyor öğretmenine.

Matematik Öğretmeni:

— Muhasebeci biraz duygusuz adamdır, diyor. Başkanın haberi yoktur. Telefonla durumu başkana bildirelim.

Okul Müdürü bir an irkiliyor. Başkana telefon etse... Böyle böyle, dese... Olmayacak! Belki araları açılacak. Belki Belediye Başkanı: "Sen ne karışıyorsun?" diyecek. Zaten adam, kendisini her şeye yetkili, her şeyin başı gibi görüyor.

— Yok yok, diyor Müdür. Ne gereği var? Okul Koruma Derneğinden yaparız yardımı. Paramız da pek yok ama, gerekirse cebimizden yaparız. Zavallı çocuğu bu kadar hırpalatmayalım.

Öğretmenler, tertemiz yüzlü, saçları iki yandan örgülü Aysel'i konuşuyorlar. Ailenin ekonomik durumunu daha yakından bilen Sosyal Bilgiler öğretmeni anlatıyor:

— Başka çocukları yok, diyor. Babası çalışamıyor. Annesi de Kooperatifte temizlik işlerine bakıyor.

Derse giriş zili çalıyor. Öğretmenler sınıflarına gitmek için çıkıyorlar. Türkçe Öğretmeni de başka bir sınıfa giriyor. Sonra herkes unutuyor Aysel'i.

Ertesi sabah Aysel, yine belediyenin kapısında bekliyor. Belediye Muhasebecisi yukardan, merdivenlerden iniyor. Belediyenin Makam Şoförü, Mersedes'i getiriyor. Fuat Bey öne, Aysel arkaya biniyorlar. Sonra araba, kasabanın Cumhuriyet Alanında dönüp, kente giden yola giriyor.

Bakkal Musa, arabanın arkasından bakarken:

— Bu kız da kim? diye soruyor, karşıdaki kahveci çırağına. Nereye gidiyorlar?

Kahveci çırağı:

— Kuyucu Murat'ın kızı, diyor. Belediyeden ayakkabı, manto alacaklarmış.

Bakkal Musa:

— Anladım, anladım! diyor. Yoksula yardım iyidir. Etsinler, etsinler!..

WWHOOOWWOOOOUUUAAAGC
KAFASINA FIRLATILAN ELEKTRİK IŞINLARIYLA YARALANAN HAYVAN, CAN HAVLİYLE KIPIRDANDI, SONRA HAREKETSİZ KALDI.
TİMOR! CANSIZ YATIYOR!
HİÇ MERAK ETME! YALNIZCA BAYILMIŞ! TAM ZAMANINDA GELDİK.
ÖTEKİLER GELMEDEN, BU SICAK AİLE YUVASINDAN AYRILALIM ARTIK!
BU ARADA 1 NO'LU ÖNCÜ SAVAŞ FÜZESİ CANAVARLARA KARŞI, KAHRAMANCA SAVAŞIYORDU...
KRONOS
DÜNYA'NIN İZİNDE
17

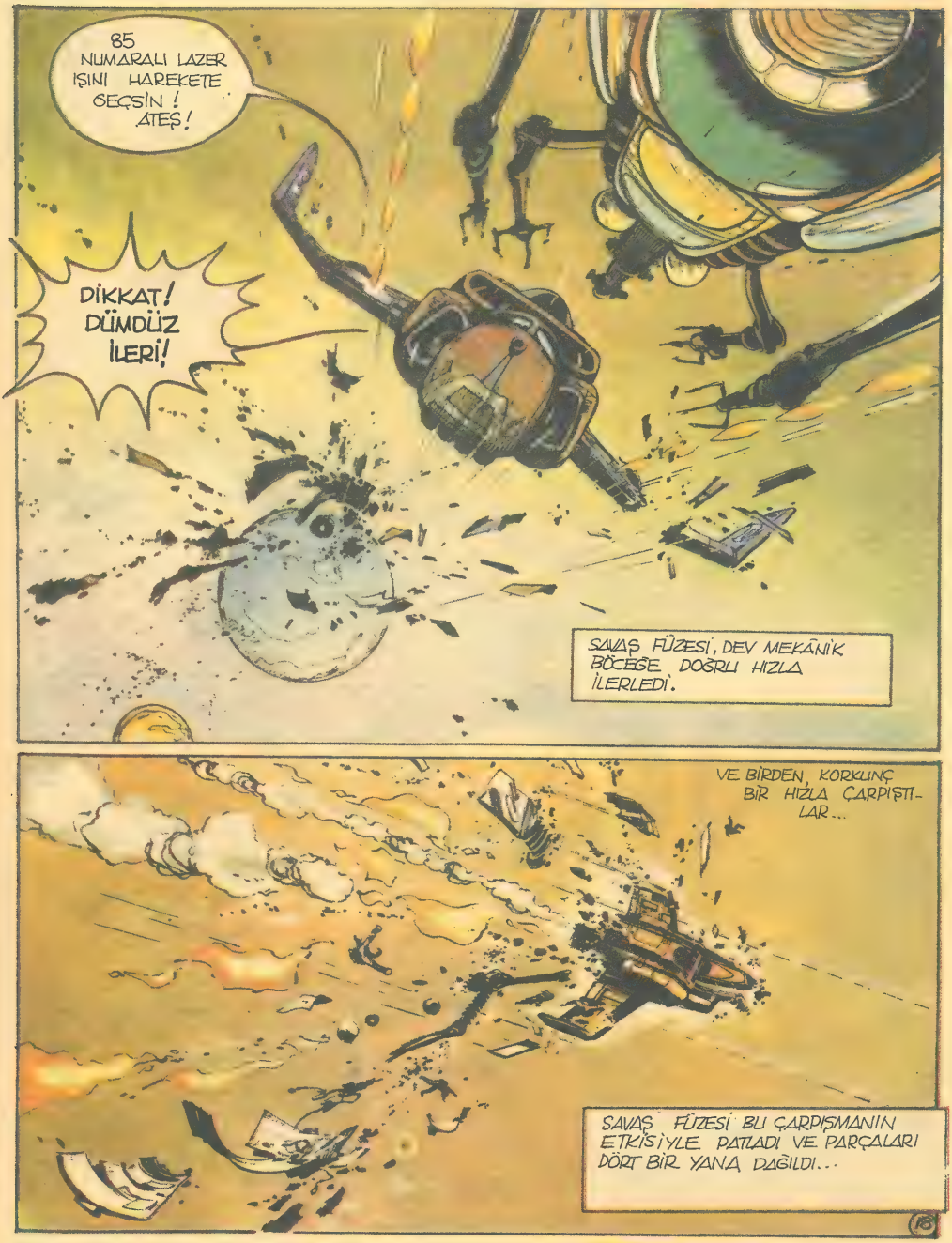
85 NUMARALI LAZER IŞINI HAREKETE GEÇSİN! ATEŞ!
DİKKAT! DÜMDÜZ İLERİ!
SAVAŞ FÜZESİ, DEV MEKÂNİK BÖCEĞE DOĞRU HIZLA İLERLEDİ.
VE BİRDEN, KORKUNÇ BİR HIZLA ÇARPIŞTILAR...
SAVAŞ FÜZESİ BU ÇARPIŞMANIN ETKİSİYLE PATLADI VE PARÇALARI DÖRT BİR YANA DAĞILDI...

VİRTİL VE KRONOS'LULAR EKRANLARDAN, SAVUNMASIZ PİLOTLARIN BOŞLUKTA YUVARLANIŞINI İZLEDİLER...
KISA BİR SÜRE SONRA, 2 NO'LU SAVAŞ FÜZESİ UZAY GEMİSİNE ULAŞTI...
DİKKAT, İNİŞE GEÇİYORUZ!
ACİL SAĞLIK EKİBİ HAZIR OLSUN!
YAVAŞ, ONU SARSMAYIN!
ŞURAYA DOĞRU İLERLEYİN ÇABUK!
GÖREVİMİZİ BAŞARDIK ALMOS! ANA BÖCEK ÖLDÜ. BÖYLECE YUMURTALARIN İÇİNDEKİ BİNLERCE BÖCEK DAHA DOĞMADAN YOK OLDULAR.
ÇOK İYİ! ZATEN, SİZ DÜNYALILAR YIKIM-BOZUM İŞLERİNDE PEK USTASINIZ.

ACI KONUŞUYORSUNUZ ALMOS. AMA SİZ DE, 1 NO'LU SAVAŞ FÜZESİNDEKİ ARKADAŞLARINIZIN ÖLÜMÜNDEN PEK ETKİLENMİŞE BENZEMİYORSUNUZ. SİZDE HİÇ DUYGU DİYE BİR ŞEY YOK MU?
KRONOSLULARIN KAYGISIZLIĞINI GÖREN VİRJİL, BİR KEZ DAHA ŞAŞKINLIĞA UĞRAMIŞTI.
KAYGILANACAK BİR ŞEY YOK. SAVAŞÇILARIMIZI TOPLAYACAĞIZ.
VE VİRJİL EKRANIN ÜZERİNDE ŞAŞIRTICI BİR OLAYA TANIK OLDU. BİR KRON IŞINI SAVAŞÇILARIN PARÇALANMIŞ GÖVDELERİNİ UZAY GEMİSİNE DOĞRU ÇEKTİ.
SAĞLIK EKİBİNİN BULUNDUĞU HÜCREDEN AÇILAN BİR KAPIDAN İÇERİYE DOĞRU HIZLA GİRDİLER... VİRJİL BU İNSAN KALINTILARINI TOPLAMANIN NE ANLAMA GELDİĞİNİ SORUYORDU KENDİ KENDİNE...
MERAK ETMEYİN! ONLARI ONARACAĞIZ.
20

Sürecek

mırnav

SİNAN GÜRDAĞCIK

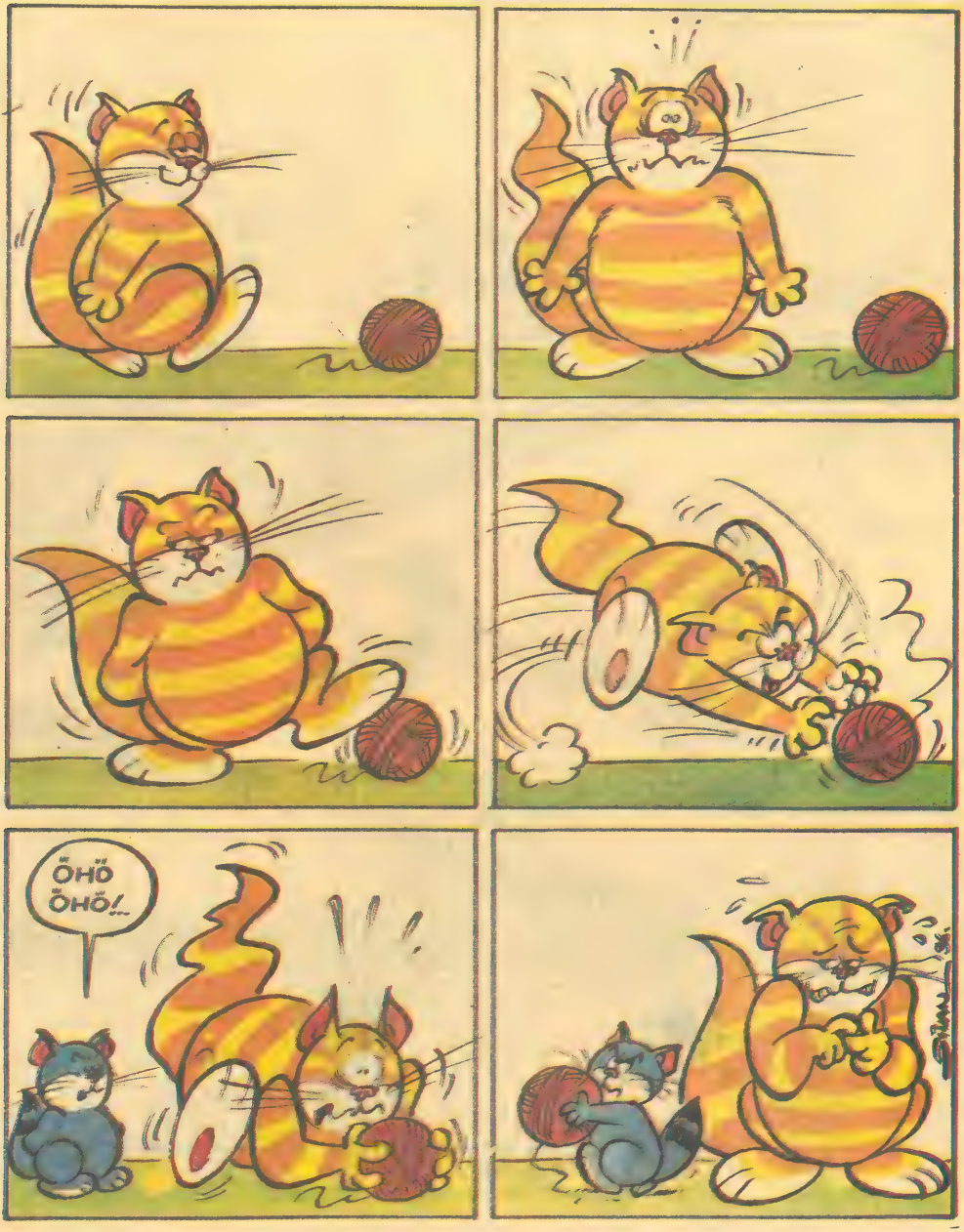

DEMİR YUMRUKLU ADAM

BERNARD PRINCE

Sister Kalesi

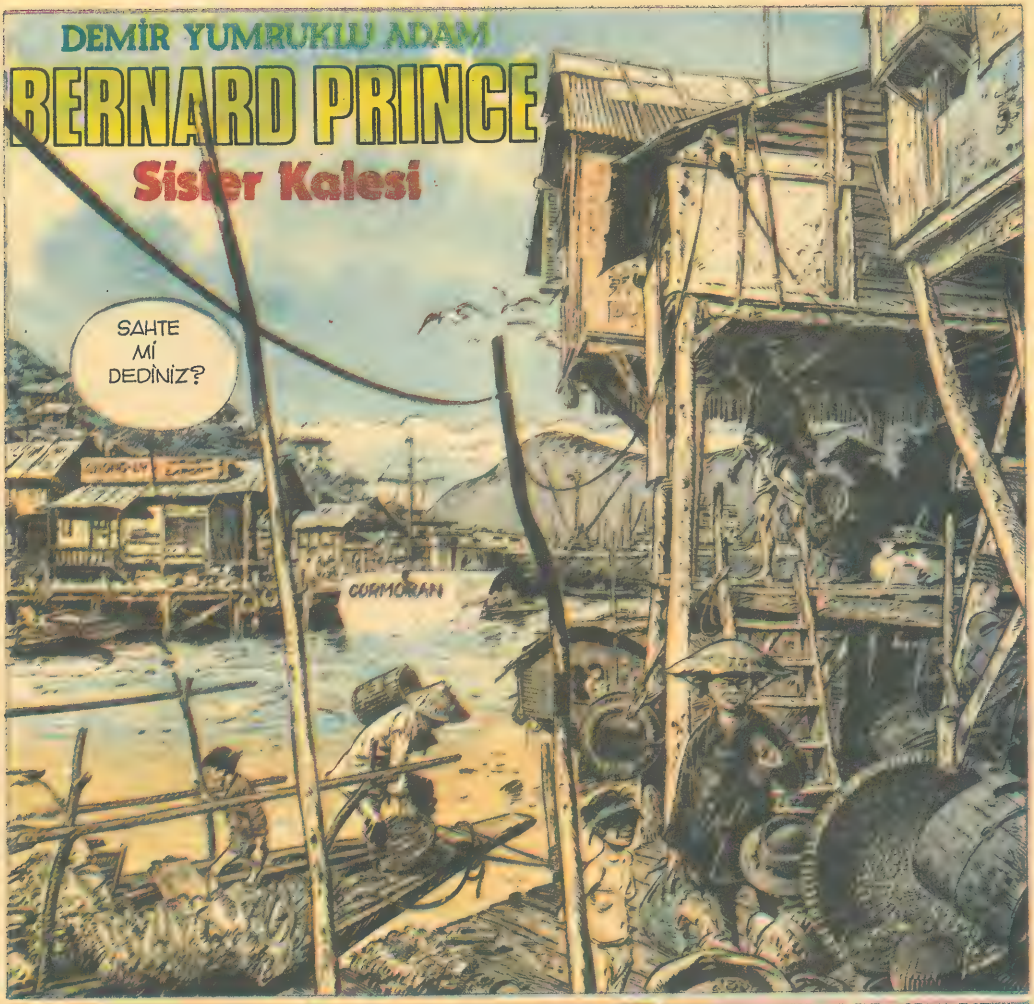

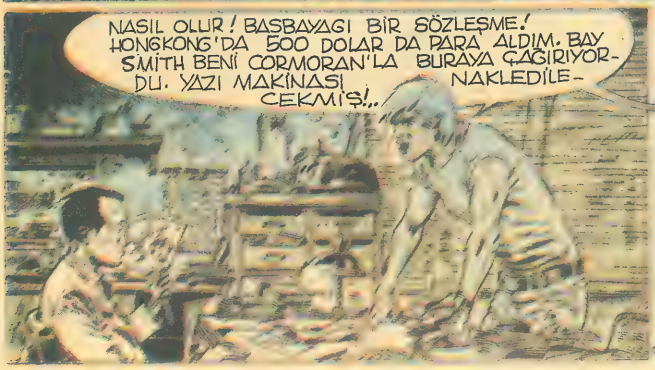

TAİ-TSİENG'DE BAY SMİTH DİYE BİRİ YOKMUŞ! BİR HİÇ UĞRUNA DÖRT GÜN YOL TEP! OLACAK İŞ MİYANİ?
KALKIN! GİDİYORUZ!
OO, SENİNKİ ÖFKELİ!
PEKİ, YÜK NE OLACAK?
YÜK FALAN YOK! HAYBEDEN 400 DOLAR KAZANDIK.
FAKAT BERNARD, AKLIM ALMIYOR. BİR YANLIŞLIK OLMASIN... BİR İKİ GÜN KALALIM, BAKARSIN ADAM...
HAYIR. HEMEN AÇIKLIYORUZ. HİÇ AYAK SÜRÜME!
BÖYLESİ YERLERİ İYİ BİLİRİM. HER TÜRLÜ REZALET DÖNER DE POLİS BAŞINI ÇEVİRİP BAKMAZ BİLE. EN İYİSİ BİZ HEMEN...

VAY CANINA!
CİN!
CİN! İYİSİN YA?
N'...NE?..
GÖRDÜM ONLARI! İKİ DALGIÇ!.. MUTFAĞIN SUYUNU BOŞALTIYORDUM... ORADAYDILAR! PERVANEYE BİR ŞEYLER YAPIYORLARDI. SONRA BİRDEN BUMM... BEYNİMDE ŞİMŞEKLER...
BU KALABALIK TA NESİ?
NE İSTİYORSUNUZ?
YALANIN BAKALIM ŞAŞKINLAR! FIRSAT BU FIRSAT YAĞMACILIK EDECEKSİNİZ HA!..
NE?O DA K...
VAY CANINA ÇİL ÇİL DOLARLAR!

Sürecek

7

Enid BLYTON'ın romanı

ŞİMŞEK DÖRTLER

lânetli Yakut'un Peşinde

SERT ve acımasız bir yüzü vardı, dudakları bir çizgi gibi ipinceydi.

Beşi aralarında o yabancı dilde bir şeyler konuştular. İngiliz, çocuklara döndü:

"Sizi bu gece burada bırakacağız. Sabaha konuşmazsanız ve bu çocuğun sizi burada nasıl bulduğunu söylemezseniz başınıza gelecekler var." Çocuklar adamlarla kadının çıkmasını beklediler. Kapı kapandı, anahtar kilitte çevrildi. Yine tutukluydular. Ama şimdi üç kişiydiler ve Ten de evde bir yerde serbestti!

Onikinci Bölüm
TEN NE YAPABİLİR?

AYAK sesleri kesilir kesilmez çocuklar heyecanla Pat'a döndüler. Ama Pat parmağıyla susmalarını işaret etti.

"Dikkatli olun. Biri bizi dinlemek için kapının önünde kalmış olabilir. Gelin şu kalın perdenin arkasına geçelim, oradan hiçbir şey duymazlar."

Perdenin ardında ne garip hikâyeler anlatıldı! İkizler eski dadıları Bayan Lav gidince yerine bu yenisinin alındığını anlattılar. Bu kadın kendilerini buraya getirme işini planladığı için adamlarla birlik olmalıydı.

"Bize güzel bir tatil yerine gideceğimizi söyledi," dedi Teri. "Ama ısrarla yerini belirtmedi. Araba gelince bindik ve buraya geldik. Bir ara Bayan Pimi telefonda konuşurken Direkli Tepe diye bir yer adı duydum. O mektubu arabadan attığımızda elinize geçip geçmeyeceğini hiç bilmiyorduk."

"Mektubu aldık, Direkli Tepenin de her zaman tatile geldiğimiz Yeniyurt yakınlarında olduğunu öğrenince biraz araştırma yaptık ve sizi bulduk işte."

"Aferin size," diye Feri atıldı. "Bize bir uyku ilacı falan verdiler sanırım, arabaya girer girmez uyuduk. Uyandığımızda da bu odadaydık. Buradan hiç dışarı çıkmıyoruz."

Pat odadaki iki yatağı zaten görmüştü. Birden aklına bir şey geldi. "Peki bahçe kapısının anahtarını nasıl ele geçirdiniz?"

"Bayan Pimi bizi bahçeye çıkarmıştı. O kapıdan. Döndüğümüzde kapıyı kilitledi ama anahtarı üstünde bıraktı. Feri holde ayağı kaymış gibi yapıp kendini yere attı ve çok canı acımış gibi bağırdı. Bayan Pimi'nin ona dönmesinden yararlanıp kapıya koşup anahtarı aldım ben de."

"Çok akıllıca bir iş!" Pat hayranlıkla baktı arkadaşına. "Bu yabancı adamlar sizi para için mi kaçırdılar? Yoksa yakutu mu istiyorlar?"

"Yakutu istiyorlar sanırım. Ama bilemiyoruz. Pat... Ten nerede? O da seninle mi geldi?"

"Ten evde bir yerde. Ben yakalandığımda o saklandı. Nerede olduğunu bilmiyorum. Umarım bulunmadan kaçmayı başarır. O zaman geri dönüp hepimizi kurtarır."

"Nerede acaba?" dedi Feri. "Çok korkmuş olmalı."

Ten gerçekten de çok korkuyordu. Mavi perdenin ardında uzun bir süre soluk almaya cesaret edemeden bekledi. Kadın hâlâ mutfakta olduğu için yerinden çıkmayı aklına bile getirmiyordu.

Birden mutfağa açılan küçük koridorda ayak sesleri duyuldu. Dört adam içeri girdiler. Kadın ayağa kalktı.

Adamlar kadına Pat hakkında sorular sordular, ancak kadın uyuduğunu ve arkasında bir gürültüyle uyandığını, ayağa kalkınca da Pat'ı koşarken gördüğünü söylüyordu.

İngiliz olanı, "Çocukları hemen başka bir yere götürmeliyiz," dedi. "Pat denilen bu çocuk buraya gelmesini biliyorsa başkaları da biliyordur. Ama bunu nasıl öğrendi? Neyse sabah hepsini bülbül gibi konuştururuz."

"Peki bunları nereye saklayacağız?"

Sarıklı adam kendi dilinde bir cevap verince diğerleri başlarını salladılar. Ten ne kadar gayret gösterdiyse de hiçbir şey anlayamamıştı. Teri ile Feri'yi ve bu arada Pat'ı da başka bir yere mi götüreceklerdi yoksa? Kaçıp bir haber verebilseydi bari!

"Ama kaçıp eve gittiğimde bu adamlar çocukları kaçırırlar," diye düşündü. "Pat'ın yardımı olmadan duvara da tırmanamam belki."

Adamları dinlemeye devam edip bir-iki şey daha öğrendi. Teri ile Feri kaçırılmışlardı. Karşılık olarak Lanetli Yakut isteniyordu. Yakut verilmediği takdirde çocukları bir daha gören olmayacaktı.

"Talihsizlik yakutun yeni sahiplerinin de yakasını bırakmıyor," diye düşündü Ten. "Kötü bir düş gibi bu olanlar."

Yine dinledi. Şimdi İngiliz kâh kendi dilinde kâh o yabancı dilde konuşuyordu. Sarıklı adam yakutu çalması için birini göndermeye kandırmak istiyor gibiydi. Kendi planı uygulanırsa bunun başarılacağından emindi.

"Zaman çok değerli," diyordu. "Benim planımı uygulayarak yakutu ele geçirirsek neden yapmayalım bunu? Çocuklarla uğraşıp işleri yokuşa sürmenin ne anlamı var?"

Sarıklı adam, "Yakutu çalmak talihsizlik getirir," dedi. "Taşı mutlaka biri başkasına vermelidir. Ama belki

«Ten gerçekten de çok korkuyordu. Mavi perdenin ardında uzun bir süre soluk almadan bekledi !..»

Onüçüncü Bölüm
TEN'İN BAŞARISI

TEN'in karar vermesi uzun sürmedi. Pat'ın yardımı olmadan duvarın ötesine geçemeyeceğini biliyordu. Üstelik yardım de senin dediğini yaparız Vil, şimdiden bilemiyorum."

Söylene söylene mutfaktan çıktılar. Şişman kadın masanın üstündeki feneri söndürüp bir mum yaktı. Sonra o da söylene söylene arka merdivenden yukarı çıktı. Ten'in ortaya çıkma ânı gelip çatmıştı işte.

bulduğunda sabah olacaktı ve o zamana kadar üç çocuğu kimbilir nereye götürürlerdi?

"Belki de dünyanın öteki ucuna götürürler, bir daha da onlardan haber alamam," diye düşündü. "Yapayalnız kalırım o zaman. Ne feci bir şey bu!"

Perdenin aralığından karanlık mutfağa bir göz attı. İçeri ayışığı girmiyor, mutfak aşçı kadının ocakta bıraktığı bir tencerenin altındaki alevle çok hafif aydınlanıyordu.

Ten herkesin yatmasını bekleyecek, sonra gizlice yukarı çıkıp üç çocuğun kapatıldıkları odayı bulup onları kurtaracaktı.

"Tabiî anahtar kilidin üzerindeyse," diye düşündü. "Aksi halde ne yapacağımı bilmiyorum doğrusu."

Saat kaçtı acaba? Belki de geceyarısı olmuştu. Perdenin arkasından çıkıp saklanacak daha iyi bir yer aramaya karar verdi.

Parmaklarının ucuna basarak yürürken bileğine değen bir şey kızı korkudan havaya sıçrattı.

Ten deli gibi koştu yine perdenin arkasına. Ama sonra kendi kendine kızdı. Ayağına sürtünen o yaramaz kedi olmalıydı. Az daha çığlığı basacaktı oysa! Çok dikkatli olmalıydı.

Bir daha kapıya doğru yürürken kedi, kızla oynamak istercesine çevresinde zıplayıp duruyordu. Ten'in oynayacak zamanı yoktu. Kediye de Pat'ın ayaklarına dolandığı için çok kızgındı.

Kapıdan süzülüp küçük koridora çıktı, öteki uçtaki kapıyı aralayıp dışarı baktı. Holde kimseler yoktu.

Ten, ikinci kapının yanında bulduğu bir dolaba girip saklandı bu kez. İçersi paltolar ve ayakkabılarla doluydu. Paltoları yere serip uzandı, beklemeye başladı. Ancak az sonra yattığı yerin yumuşaklığına, evin sessizliğine dayanamayıp gözleri kapandı.

Ten korkuyla sıçradı yattığı yerden. Küçük kedi dolabın kapağını aralayıp girmiş, kızın kucağına çıkmıştı.

"Yine sen ha! Tırmalayıp durma beni yahu. Kimbilir saat kaç oldu?"

Ten dışarı çıkınca ortalığın yine loş olduğunu farketti. Saat ikiydi aslında. Kız tam iki saat uyumuştu.

Büyük merdivenden çıkıp geniş bir hole geldi. Burada da loş bir ışıktan başka hiçbir şey yoktu. Ten ikinci kata çıktı. Kapalı kapılardan birinin altında bir kâğıt parçası vardı. Feri'nin odalarını böyle işaretleyeceğini söylediğini hatırladı. Unutmamışlardı demek!

Anahtar dışarda kilidin üstündeydi. Keşke yanlış kapı olmasaydı! Ten anahtarı elleri titreyerek çevirdi. Hafif tıkırtıdan bile ödü patlamıştı. Ancak içerden hiçbir ses gelmemişti.

Kapıyı açtı, süzülerek içeri girdi, yine arkasından kapattı. Karanlık içinden biri, "Kim o?" diye seslendi.

Pat'ın sesiydi bu! Ten az daha sevincinden ağlayacaktı.

"Benim. Ten. Kapıyı açtım. Teri ile Feri de burada mı? Haydi kimse gelmeden kaçalım buradan."

"İkizler uyuyorlar. Ben senin geleceğini düşünerek uyumadım. Yaşa Ten! Şimdi çocukları uyandırıp kaçarız artık."

Anahtarı elleri titreyerek çevirdi. Hafif tıkırtıdan bile ödü patlamıştı. Pat: «Ten! İşte buradayım...»

Pat küçük el fenerini yaktı. İkizler sessizce uyanıp kalktılar.

"Ten geldi, çocuklar. Hepimiz giyiniğiz nasıl olsa, haydi hemen gidelim buradan."

Dört çocuk heyecandan titreyerek dışarı çıktılar. Pat öne geçti.

"Bahçe kapısından çıkarız. Aman çok dikkat edin, sakın ses çıkarmayın."

Ondördüncü Bölüm
ADAYA KAÇIŞ

DÖRT çocuğun aşağı inip arka kapıdan bahçeye çıkmaları çok sürmedi. Ay hâlâ pırıl pırıldı ama güneydoğuda büyük büyük bulutlar görülüyordu.

Pat, "Az sonra yağmur başlar," dedi. "Esaslı bir fırtına geliyor. Hey, gök gürlemesi değil miydi o?"

"Geceleyin fırtınada kaçış güç olacak," dedi Ten. "Yalnızca iki bisikletimiz var. Bence gizli göldeki o küçük adaya gidip geceyi orada geçirelim. Orada olduğumuz kimsenin aklına gelmez."

Pat bu fikri beğenmişti. Zaten hepsi heyecandan bitkin düşmüşlerdi. Onun için fazla konuşmadan duvardan atladılar, aşağı inip kayığa bindiler. Ancak yolun yarısına gelmişlerdi ki siddetli bir sağanak başladı.

Güç bela kayığı kıyıya yanaştırıp karaya çıktılar. Sırılsıklam olacaklardı. Pat o garip heykelciklerle dolu tapınağı düşündü.

"Ten, o yarı açık pencereden tapınağa girebilir miyiz dersin? Hiç olmazsa daha fazla ıslanmayız. Kimsenin oraya geldiği falan yok zaten."

Çocuklar fazla düşünmeden aralık pencereden içeri girdiler, kamp eşyalarını da elden ele geçirip içeri attılar. Pat eşyaları yere bıraktıktan sonra el feneriyle çevresini aydınlattı. İkizler o sırıtkan heykelcikleri görünce şaşırdılar.

"Ne garip şeyler," dedi Feri. "Yani bunlar bize bakıp sırıtırlarken mi uyuyacağız burada?"

Sürecek

Mavi perdenin arkasına gizlenip içerisini uzun bir süre soluk almaya cesaret edemeden dinledi...

TARZAN'I ORMAN'A DOĞRU TAŞIDILAR.

ELİ BIÇAKLI ADAM, BİR SÖYLEVE BAŞLADI.

GÜÇLÜ TARZAN, ÖLÜM YOLCULUĞUNDA BERİANLARIN DİLEĞİNİ ATALARIMIZA İLET. BİZE GÜÇ VERSİNLER.

TARZAN KIPIRDAMADAN DURUYOR, ŞİMDİ ÖNEMLİ ANI BEKLİYORDU.

ŞEYTAN HERİF, ŞU SÖYLEVİNİ BİTİR DE ATALARININ CEVABINI GÖR BAKALIM...

FAKAT TARZAN BİR ŞEYİ DÜŞÜNMEMİŞTİ...

KUTSAL AĞ, KAHRAMAN KURBANIMIZI İÇİNE ALSIN VE RUHUNUN YOLCULUĞUNDA ONA EŞLİK ETSİN.

AĞIR BİR AĞ, ORMANLAR KRALININ ÜSTÜNE İNDİ VE ONU TUTSAK ETTİ.

GELENEKLERE GÖRE, BERİANLAR KURBANLARINI AĞLA KAPARLARDI...

AH! BUNU BEKLEMİYORDUM İŞTE... GEÇ KALMADAN BAŞIMIN ÇARESİNE BAKMALIYIM.

VE TARZAN HIZLA AYAĞA KALKTI...

BANA ELİNİZİ DEĞDİRMEYE KALKIŞIRSANIZ KAFANIZI İKİYE BÖLERİM!

HEM ÇILGIN HEM DE AHMAKSINIZ ŞİZ.? KONUKSEVERLİK NEDİR BİLMEZ MİSİNİZ? SİZİ DÜŞMANLARINIZDAN KORUMAYA GELEN BİRİNİ NE DİYE ÖLDÜRMEK İSTERSİNİZ?

KUŞAKLAR BOYUNCA, BERİANLILAR ATALARININ RUHUNA EN GÜÇLÜ, EN YÜREKLİ SAVAŞÇILARINI KURBAN EDERLER. ATALARIMIZIN RUHUNA GÜÇLÜ OLMA DİLEĞİNİZİ İLETMEN İÇİN ÖLDÜRMEK İSTİYORDUK SENİ...

ZAVALLILAR! İŞTE BU YÜZDEN KAYBETTİNİZ HERŞEYİNİZİ. EN İYİ SAVAŞÇILARINIZIN CANINA KIYDINIZ VE ŞİMDİ İŞTE DÜŞMANLARINIZ ÇOCUKLARINIZI ESİR ALIYORLAR. İNSAN SİLÂHINI YALNIZ, KENDİSİNE SİLÂH ÇEVİRENE DOĞRULTUR.

ATALAR RUHUNUN YARDIMI OLMADAN DÜŞMANLARIMIZI NASIL YENEBİLİRİZ. SÖYLEMESİ KOLAY YABANCI AMA SEN BİZİ BEKLEYEN GÜÇLÜKLERİ BİLMİYORSUN.

NE KADAR SERSEMSİNİZ... BEN SİZİNLE GİDECEĞİM... YETER Kİ BANA GÜVENİN

-HOGARTH-

FAKAT TARZAN'IN GÖREVİ GERÇEKTEN GÜÇTÜ. VİKİNGLER ORAYA DOĞRU İLERLİYORLARDI...

HER GÜZ GELİŞİNDE, VİKİNGLER BERİANLARDAN YAZLIK HASATI ALIRLARDI...

GÖZCÜLER, VİKİNGLERİN HARAÇ TOPLAMAYA GELDİKLERİNİ SÖYLÜYORLAR.

SİZİ İZLEYECEĞİZ TARZAN. SAVAŞI SEN YÖNETECEKSİN!

ÜÇ SAAT SONRA, DÜŞMANLARIMIZ BURADA OLACAK.

VİKİNGLERİN NE DENLİ GÜÇLÜ OLDUĞUNU BİLİYORUM. SİZE GELİNCE İYİCE HAZIRLANMANIZ GEREK, KAHRAMAN ÇOCUKLARINIZI ÖLDÜRMEKTEN BAŞKA BİR HALT YAPMAMIŞTINIZ ŞİMDİYE DEK!

ŞİMDİLİK KÖYÜ TERKEDİP ORMANA ÇEKİLELİM.

ONLAR ORMANA GİDERKEN, VİKİNGLER GELECEK GÜZE KADAR YETERLİ YİYECEKLERİ TOPLUYORLARDI.

ŞU BERİANLAR NE SÜNEPE ŞEYLER!

BİZE KARŞI GELECEK HALLERİ YOK YA!

Sürecek

SİNEMA TELEVİZYON TİYATRO

● Doris Day

ALTYAZI UYGULAMASI SORUN YARATTI

TELEVİZYON geçen ay "Korkusuz Kadın" adlı filmde yeni bir uygulamaya girişti. Unlü "Calamity Jane"in uyarlaması olan bu film İngilizce oynadı, Türkçe açıklamalar alt yazı ile verildi. Aslında bu, büyük bir yenilik değil. Yıllardır yabancı filmleri böyle izliyoruz. Bazı yabancı ülkelerde, filmler ekrana böyle geliyor. TRT de özellikle müzikal filmlerde, şarkı sözlerinin tercümesini alt yazı ile vermişti.

Bu yeni uygulamanın gerekçeleri şunlardı:

1- Filmlerin orijinal yayınlanması, yabancı dil öğrenenlere çalışma yapma olanağı verecekti.

2- Alt yazılarla seyirciler çabuk okuma alışkanlığı edinecek, ayrıca okuyup yazmayı yeni öğrenenler alt yazılarla farkında olmadan bir pratik çalışma yapmış olacaklardı.

3- Türkçe sözlü filmleri sağır ve dilsizler rahatça izleyemiyorlardı. Bu filmler, onlar için de çok iyi olacaktı.

Bu doğru görüşlerin sonunda TRT, "ayda bir filmi" alt yazı ile ekrana getirme kararı aldı. Ne var ki, ilk uygulama iyi olmadı. Alt yazıların bir bölümü hiç okunmadı. Bir bölümü ekrandan çok çabuk geçti, bir bölümü gereğinden çok fazla kaldı.

Burada, önemli bir noktaya değinelim. Bu uygulama, zaten bir tepki doğuracaktı ama iki şey, bu tepkinin artmasına neden oldu: Önce alt yazı kötü basıldı, sonra da uygulama cumartesi gecesi yapıldı. Oysa cumartesi tipik bir dinlence gecesi... O saatte ekran başında kendini pek yormadan bir film bekleyenler; yarısı okunan, yarısı okunmayan, çoğu yıldırım hızıyla gelip geçen alt yazıları okumaktan filme bakamadılar. Filme bakanlar ise, ne olup bittiğini anlayamadılar.

Şimdi, sözkonusu karar yine gündemde. Bu konuda TRT'ye çeşitli öneriler de yapılıyor. Öyle görünüyor ki TRT, çok doğru görüşlerle vardığı bu kararı değiştirmeyecek ama yayının gününü ve saatini değiştirecek.

● Erdem ŞENER

ABRA KADABRA

Abra Kadabra, bir zamanlar Türkiye'de çok ünlü olan bir sihirbazın sahne adıydı. Bunun doğru yazılışı olan "Abracadabra" ise, Steve Miller Band topluluğunun dünyada olay yaratan plakları oldu. 8 yıl önce kurulan ve müzik türü olarak soft-Rock (yumuşak rock)'ı seçen topluluk, bu yeni plakta önce çok değişik bir "Abracadabra" sunuyorlar. Uzunçalarda bu şarkının yanı sıra birçok flaş parça var: "Something Special", "Give It Up", "Goodbye Love" bunlar arasında ilk göze çarpanlar...

TARIK AKAN İLE FIKRET HAKAN AYNI FİLMDE

Tarık Akan ile Fikret Hakan, yeni bir filme başladılar. Kan davasını konu edinen ve sonunda iki hasmın arkadaş olmalarını anlatan filmin yönetmeni Nazmi Özer... Senaryosunu İhsan Yüce'nin yazdığı filmde, Aliye Rona, Turgut Özatay, Kadir Savun, Bülent Kayabaş, Erdinç Akbaş, Ercan Yazgan'ın yanı sıra, Neşe Aksoy adlı yeni bir oyuncu da rol alıyor.

UYKUDAN ÖNCE NE OLACAK?

Uykudan Önce adlı programın yerini alan "İyi Uykular Çocuklar" adlı yeni programda değişiklik yapıldı. Bu program haftanın 5 günü ekrana geliyordu. Her gece anlatılan masala, o masalla ilgili resimler eşlik ediyordu. Bu resimleri yapan Grafik Şubesi, sonunda işi yetiştiremez oldu. Bir yandan kurumun öteki işleri, bir yanda 5 dakikalık masala resim yetiştirme derken iş bir yerde tıkandı. Bunun üzerine çeşitli yollar üstünde durulduu, sonunda şuna karar verildi. Bir hafta (yani 5 gün) ekrana masallar gelecek, öteki hafta ise onun yerini çizgi filmler alacak. Böylece kazanılan zamanda, Grafik Şubesi yeni masalların resimlerini hazırlayacak. TV diliyle masallar ile çizgi filmler, ekrana dönüsümlü olarak gelecek.

«VAK VAK» DANSI MODA OLDU

Al Bano ile Romina Power'ın "Il Bello de qua qua" adıyla yaptığı bir plak, önce bir dans: Sonra da bir "moda" yarattı. Üstelik, bizde "vak vak" olarak bilinen bu dansın bir özelliği var. Sadece gençler değil, çocuklar da bu modadan etkilendiler. Örneğin İstanbul'daki birçok ana okulunda bu dans öğretiliyor. Orada bu dansı öğrenen kardeşler, daha sonra mahalle arkadaşlarına öğretiyorlar, böylece bu dans giderek daha yaygın hale geliyor.

Bu dans ve dansın şarkıcısı moda olunca, "5 Yıl Önce-10 Yıl Sonra" adlı topluluk hemen parçaya Türkçe sözler yazıp, plak doldurdular. İşte "Il Bello de Qua Qua" adlı şarkının Türkçesi:

"O gülen gözlerinle/Nazlı yürüyüşünle/Nereye Gidiyorsun/Vak vak Kardeş"

"Bir şey mi saklıyorsun/Benden mi kaçıyorsun/Nereye gidiyorsun/Vak vak Kardeş"

"Beni sevmiyor musun/Hiç aramıyor musun/Kalbimi kırıyorsun/Vak vak kardeş"

"Keyfine bakıyorsun/Gönlünce yaşıyorsun/Beni unutuyorsun/Vak vak kardeş"

Şarkı böyle sürüp, gidiyor. İlgililer bu uyarlamanın aslından daha fazla sevileceğini, sözlerin kısa olması nedeniyle çocukların kolayca ezberleyebileceklerini söylüyorlar.

Donald Duck

Ördek, önce halk türkülerimize girmişti. Walt Disney'in çizgi filmlerinde "Donald Duck" ailesini tanımıştık. Sonra İlhan İrem bir şarkısında ördeği hafif batı müziğine getirmişti. Şimdi de sevimli vak vak, özel dansıyla hafif batı müziğine gelip, yerleşti.

UMMAN SULTANLIĞI

Arabistan Yarımadası'nın güneydoğusunda 700 bin nüfuslu bir sultanlık olan Umman'da bol petrol elde edilir ama büyük su sıkıntısı çekilir. Umman, bu yıl birbirinden güzel pullar yayınladı. Bir dizi hayvanları, bir dizi ülke bitkilerini, bir dizi de deniz kabuklularını gösteriyordu. Son olarak da, Arap Palmiye Ağaçlarının Ekiliş Günü nedeniyle iki pulluk bir dizi piyasaya çıkarıldı. Resimlerde bu dizilerden deniz kabuklularına ait olan 30 ve 40 Baisa'lık pulları görüyorsunuz.

Pul

ISPANYA

Dünyanın turizm gelirleri bakımından önde gelen ülkelerinden olan İspanya, sık sık güzel pullar yayınlamakla da ünlüdür. Krallıkla yönetilen İspanya, çeşitli konularda pul hazırlatır. Örneğin geçen ay Malaga'da düzenlenen 23. Uluslararası Demiryolu Kongresi için de üç pulluk bir diziyi piyasaya çıkardı. 9-13 ve 33 pezeta değer taşıyan pullarda kongre için hazırlanan bir afiş resmi ile en eski ve yeni lokomotifler bulunuyor.

KISA-KISA

★ Sezen Aksu, uzun bir aradan sonra ikinci filmine başlayacak. Aksu, "Minik Serçe" adlı ilk filmini Atıf Yılmaz yönetiminde çevirmişti. İkinci filmini ise kalabalık kadrolu güldürüler ve "Hababam Sınıfı" dizisiyle tanıdığımız Ertem Eğilmez yönetecek.

★ İbrahim Tatlıses de yönetmen olan oyuncular arasına katılıyor. Tatlıses, "Yalan" adlı filmde, hem başrolü oynayacak, hem de filmi yönetecek. Bu filmdeki öteki oyuncu Oya Aydoğan olacak. İkisi, daha önce "Tövbe" adlı filmde, yine birlikte oynamışlardı.

TİYATRO KÖŞESİ- 7

SAYGIDEĞER bir ağabeyimiz, ozan, yazar, çevirmen ve Devlet Tiyatrosu'nun eski sanatçılarından Suat Taşer, şöyle demişti bir konuşmasında: "Tiyatro, insanı adam eden sanattır."

Bir bakıma büyük tiyatro yapıtları, insana kendisini yansıtan evrensel bir ayna niteliğindedir. Bir başka deyişle, eğer görmeyi biliyorsak, bu tür yapıtlarda yaşamımızın iyi ve kötü doğru ve yanlış yanlarını kolayca görebiliriz.

Yukarda adını andığımız ağabeyimizin sözünü her zaman anımsayalım: Tiyatroya gitmek kadar tiyatroyla uğraşmak da gençlerin kendilerine olumlu bir yön vermelerine ve kişiliklerini bulmalarına yardım eder.

ÇÖZÜM: Dördüncü resimde gördüğünüz gibi adamlardan birinin piposu vardı. Hafiye, bu pipoyu arkadaşının masasında bulduğuna göre, suçlu pipolu adamdı.

CİMCİME

Mahalledeki çocuklar, artık işe yaramayan eşyalarını satmaya karar vermişler. Bu haberi duyunca hemen ben de kolları sıvadım.

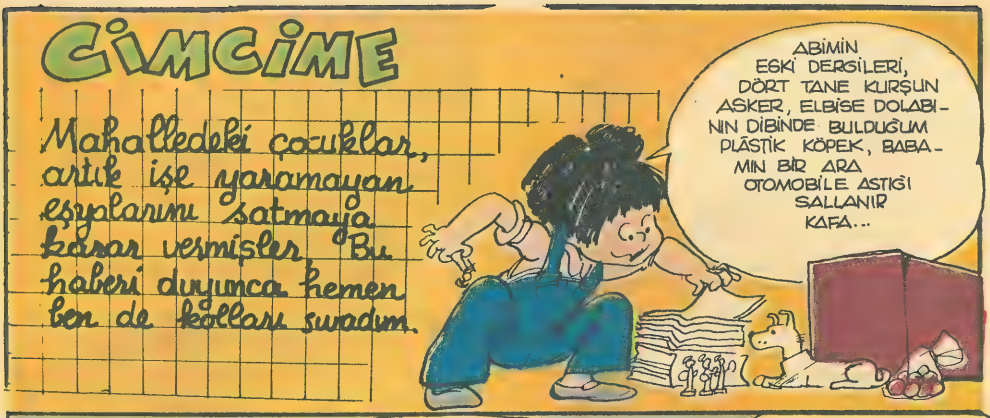

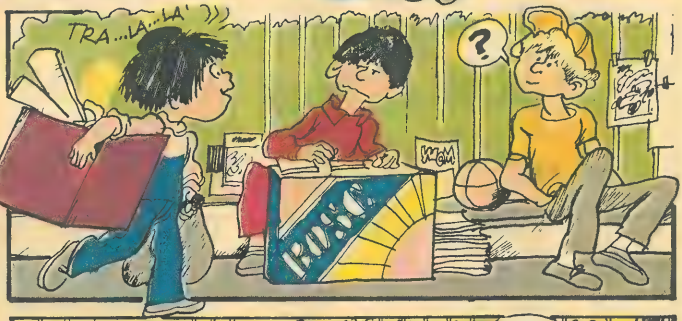

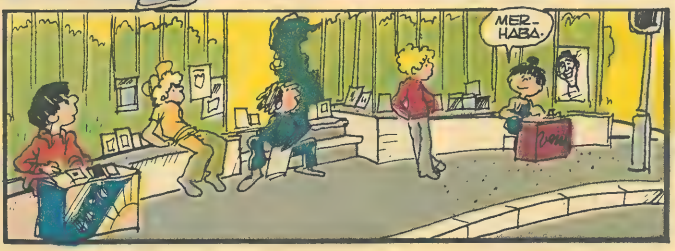

Milliyet KARDEŞ
MİLLİ EĞİTİM BAKANLIĞI TALİM TERBİYE DAİRESİ BAŞKANLIĞI'NIN 7.10.1982 GÜN VE 660/08354 SAYILI KARARI İLE İLKOKUL ÖĞRENCİLERİNE TAVSİYE EDİLMİŞTİR.
ÇIKTI

Milliyet KARDEŞ 2 MİNİ KİTAP / 2 MİNİ POSTER VERİYOR!..

8. SAYI ÇIKTI KARDEŞ ALMAYI UNUTMAYINIZ

OKURDAN OKURA

Arzu AYAN

FIKRA

AĞIRLIĞINCA ALTIN EDER

İngiliz şairlerinden Oscar Wilde, yazdığı bir şiiri, ressam arkadaşı Whistler'e getirmiş:

— Bak bakalım, demiş, nasıl bulacaksın?

Ressam, şiiri okumuş, hiçbir şey demeden geri vermiş.

Oscar Wilde:

— Düşünceni söylemedin, demiş. Sence bu şiirin değeri nedir?

Ressam:

— Evet biliyorum, diye karşılamış. Şiirin yazılı olduğu ince pelür kâğıdı göstererek,

— Ağırlığınca altın eder...

BENİ KİM TIRAŞ EDECEK?

Fransız yazarlarından Viktor Hugo, boş inançları olan gevezeye bir berbere tıraş olmaya gitmiş. Tıraş sırasında durmadan konuşuyormuş. Bir ara:

— Duydunuz mu? demiş. 2 Ocak'ta bütün hayvanlar, 4 Ocak'ta da insanlar ölecekmiş!..

— Neden?

— Demek duymadınız, kıyamet kopacakmış!..

Viktor Hugo:

— Gerçekten kötü bir haber, demiş. Peki beni 3 Ocak'ta kim tıraş edecek?..

MEKTUP ARKADAŞI

FATMA BAYRAKTAR: 14 yaşındayım. Ortaokul 3'üncü sınıfa gitmekteyim. Boyum bir altmış sekizdir. Özel meraklarım, müzik dinlemek, dans etmek, şarkı söylemek ve dinlemek, örgü örmektir. Ayrıca kartpostal, pul, kart ve peçete biriktiririm. Yaşıtım olan arkadaşlarla yazışmak istiyorum.
Özdere Kasabası Cumaovası/ İZMİR

GÜL ÖZSARAN: 14 yaşındayım. Halen herhangi bir okula gitmiyorum. Boş zamanlarımda el işi yapmaktan hoşlanırım. Ayrıca pul koleksiyonu yapıyorum. Yaşıtım olan kız arkadaşlarla yazışmak istiyorum. 279 Sok. Bahar Apt. No: 1 Kat. 5 Daire 14 Üçyol - İzmir.

NAİM MORİNA: 12 yaşındayım. Ortaokul öğrencisiyim. Boş zamanlarda, roman okur, spor yapar, resim çizerim. Dergi okuru arkadaşlarla yazışmak istiyorum.
Atatürk Cad. Düz Geçit Sok. No: 1 Alibeyköy - İstanbul.

ZEYNEP MUTLU YILDIZ: 11 yaşındayım. İlkokul 5. sınıftayım. Spor yapmayı çok severim. Kitap okumak, müzik dinlemek, kolleksiyon yapmak özel zevklerim arasındadır. Yurdun çeşitli yerlerindeki arkadaşlarla yazışmak istiyorum.

Okul adresim: Bahçelievler Konyaaltı Cad. Akdeniz Bulvarı Barbaros İlkokulu 5/A - Antalya.

HİKÂYE

BEYAZ YELE

Benim adım Ali. Babam bana sınıfımı geçince, beyaz bir at aldı. Bana da:"Adını sen koy" dedi. Ben de: "Atımın adını **Beyaz Yele** koyalım, dedim. Babam : "Çok uygun olur" dedi.

Böylece, güzel atımın adı **Beyaz Yele** olarak kaldı. Artık her gün atımla kırlara gidiyor ve atımla ayrılmaz iki dost gibi dolaşıyorduk. Babam da benim durumumdan çok mutluydu.

Bir gün Beyaz Yele'yi bağlarken babam iyi düğüm atamamıştı ve **Beyaz Yele** ahırdan çıkıp gitmişti. Sabahleyin kalktığımda Beyaz Yele'mi ahırda göremeyince bütün dünyam yıkılmıştı. Hemen koşup babama haber verdim.

Birlikte her yerde onu aradık, fakat bulamadık.

Artık çok üzgündüm. Beyaz Yele gibi bir dostumu kaybetmek benim için çok üzücü olmuştu. Küçücük yaşımda bir dost kaybetmenin üzüntüsünü ilk defa tadıyordum.

Babam benim üzüntülü halime bir çare aramak ve bulmak istiyor ama onun da elinden bir şey gelmiyordu.

Bir gün babam işinden dönerken yanında beyaz bir at gördüm, bu Beyaz Yele'ydi. Çok heyecanlanmıştım. Hemen koşup Beyaz Yele'me sarıldım. O an dünyanın en mutlu çocuğu bendim.

KERİM KİNE

karikatür çiziyoruz..

BAŞKA GEREÇLER

Geçen sayımızda gereçlerden söz etmiştik. Orada değindiğimiz konu, karikatür çizerken kullanılan uçlarla ilgiliydi. Bulundukları yerde bu uçlardan bulamayanların ise, tükenmez kalem veya dolmakalemlerle çizim yapabilecekleri de eklemiştik.

Bir başka önemli gereç ise, çizimin yapılacağı kâğıttır. Kâğıdın mürekkep dağıtıcı olmaması ve düz (çizgisiz) olmasına dikkat etmek gerekmektedir.

Kullanılacak mürekkep de temel gereçleri tamamlayan üçüncü unsurdur. Mürekkebin önemi, tarama veya redis ucu kullanılan durumlarda söz konusudur ve "çini mürekkebi" kullanılmalıdır. Birkaç yıl öncesine dek, kolaylıkla kaliteli çini mürekkepleri bulunuyordu... Bunların dışalımlarının kısıtlanması nedeniyle, artık yerli mürekkepler bulunabilmektedir. Öyleyse kaçınılmaz olarak yerli mürekkeplerden sağlamak ve çizimleri bunlarla yapmak gereği ortaya çıkmaktadır.

Gelecek haftalarda ise, çizim yaparken yanlışları görmek ve bunlardan olabildiğince kaçınmak sorunu üzerinde durmaya çalışacağız.

Esen kalın...

haftanın karikatürü

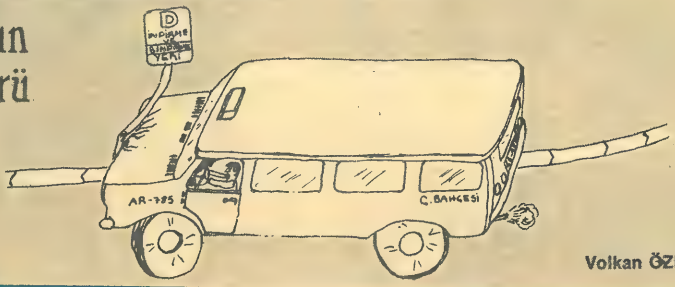

Volkan ÖZNACAR

ŞİİR

GÜNEŞİN BATIŞI

Güneş batarken
Yağmur yağarken
Okul kapanırken
Ben daha küçüktüm

O günleri acı acı
Kalbimde saklarım
Kimbilir o günlerde
Ne kadar yaramazlık yaptım

Derslerimi günü gününe
Güzel ve düzenli yapmışım
Öğretmenimden her gün
Pekiyiler almıştım

M. Selçuk TAŞKIN

DENİZ

Denizin maviliği
İçimin serinliği
Gördükçe o güzelliği
Kendimden geçerim

O güzelliği düşünürüm
Üzerimde renk renk kayıklar
Süslü süslü gemiler
Denize giren insanlar

Bu tabiat olayını
Şu güzelliğin sırrı
İnsan hayatını
Bütünleyen bir güzelliktir

Gandi KARAALİ

İLKBAHAR

Emrah ALPASLAN

İlkbahar;
Çiçeklerin tomurcuklarının
Doğaya karşı açılması demektir...
Gelincikler nerede ise fışkıracaklar
Çocuklar da bir çiçek gibi dışarıya
saçılacaklar
Ayılar ininden,
Yılanlar deliğinden çıkıp,
Büyük kış uykusuna son vereceklér.
Yeni bir çalışma hevesi başlayacak...
Bütün canlılarda
Karıncalar yeniden
Kış için ürünler toplayacak.
Arılar yeniden ballarını kovanlarına toplayacaklar...
Bu mevsimde, bir canlı tembellik yapar
O da, Ağustos böceği

Hülda HAZNEDAR

BİLMECE-BULMACA

YAZILAR

Harflerle işaretli olan figürler çeşitli milletleri temsil etmektedir. Bu milletlerin yazıları sayılarla işaretle yazılardan hangileridir? Eşleyiniz.

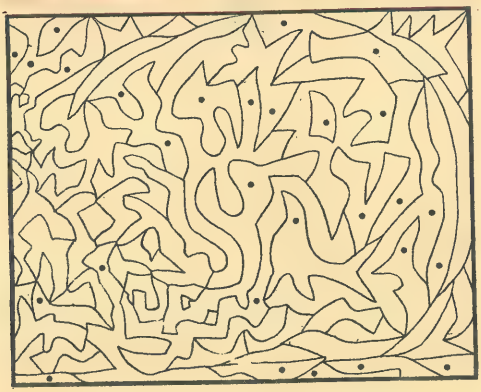

Noktalı yerleri boyayın bakalım, ne çıkacak?

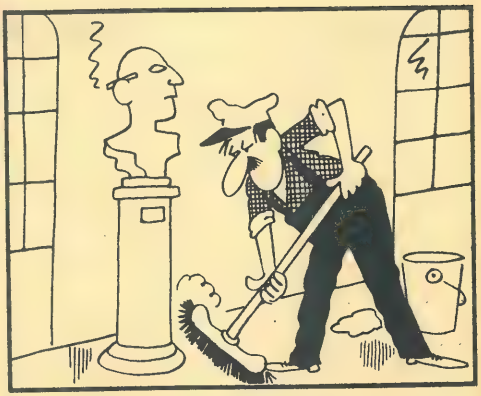

YEDİ BENZER

Yukarıdaki iki resim birbirlerinden farklı iseler bile aralarında tam yedi benzer motif vardır. Bunlar hangileridir?

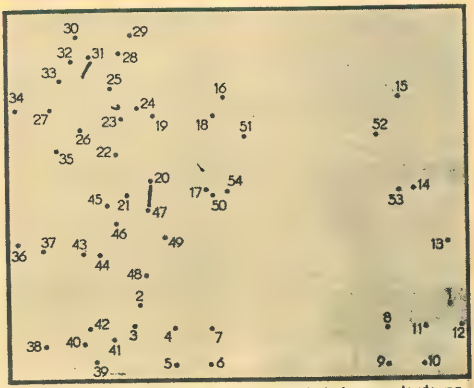

1'den 47'ye kadar sayıları birleştirin bakalım sayılarda ne saklı?

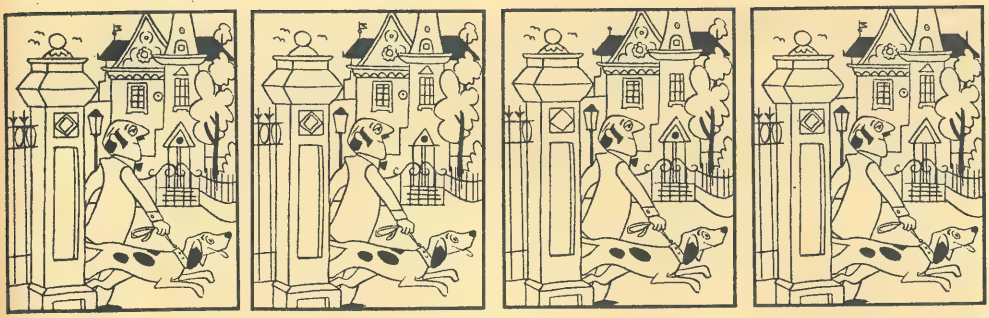

EKSİKLER: Yukarıda görülen dört resimden ikinci, üçüncü ve dördüncü resimlerde birinci resme göre sekiz eksik bölüm vardır. Bunlar nelerdir?

TOPLAR: Yukarıdaki sayılarla işaretli toplardan hangileri birbiriyle benzerdir?

PARÇALAR: Yukarıda görülen 1 nolu şekli altta numaralanmış olan hangi parçalar meydana getirmiştir?

GEÇEN HAFTANIN YANITLARI

YİRMİBEŞ FARK: 1- Arkadaki büyük bulutun üst kısmı. 2- Öndeki kızın şapkasının kurdelesi. 3- Kadının şapkasının çiçeği. 4- Arkadaki çocuğun yakasının alt ucu. 5- Yine bu çocuğun sağ ayağı. 6- Kadının çantasının üstündeki nokta. 7- Pilotun atkısının çizgisi. 8- Uçağın pervanesinin bağlı olduğu kısmın üstündeki çubuk. 9- Uçağın kuyruk kısmındaki ikinci alt kısmı. 10- Fotoğrafçının arka bacağının paçasının çizgisi. 11- Arkada soldaki kuşlardan öndeki. 12- Pilotun eldiveninin iç kenarı. 13- Fotoğrafçının favorisi. 14- Fotoğrafçının sırtındaki çantanın yan tarafındaki motif. 15- Öndeki kızın eteğinin sol kenarı. 16- Arkada sağdaki siyah damlı evin sol kenarındaki çıkıntı. 17- Fotoğrafçının sağ dirseği. 18- Pervanenin bağlı olduğu çubuğun arkasındaki çizgi. 19- Pervanenin üst ucu. 20- Uçağın alt sağ kanadının ucu. 21- Uçağın koltuğunun kıvrımlı yeri. 22- Yağdanlığın öndeki çıkıntısı. 23- Arkada soldaki tamircinin sol bacağının kenarı. 24- Kadının kolunun üst kenarı. 25- Bıyıklı adamın bastonunun alt ucu.

PORTRELER: C harfli negatif portre pozitifin eşidir.

DÖRT PARÇA: 4, 5, 9, 16 no'lu parçalar büyük resmin detaylarıdır.

FİŞEKLER: 3 ve 8 no'lu fişekler benzerdir.

GADDAR DAVUT

mağaranın üstüne çıkan Gaddar, Mogork'un üstüne atlamaya hazırlanırken garip kılıklı bi adam da onu seyrediyordu...

BURADAN BEYNİNE BİR DÜŞTÜM MÜ SENİN SEN AYNEN İLK YARDIM ÇANTASINA DÖNECEKSİN!..

HORR...

PATRON ATININ BUDUNDAN AZICIK KOPARDIĞIMI ÇAKMAZ İNŞALLAH HAM-HUM-HATIR!

KÜT!

UY AYAĞIM UY!.. BU İLKEL KAFA YERİNE BETON KOLON TAŞIYOR GALİBA?..
SEN DÜŞMAN!
NE DÜŞMANI YAHU! BEN SENİN AMCANIN OĞLUYUM!.. TANIMADIN MI?
BEN SENİ TANIMIYOM!.. SEN BENİ KANDIRIK ETMEYE ÇALIŞIYON ONUN İÇİN BOYNUNU KIRIYOM!..
FOKURT
FOKUR FOKUR
BIRAK!. BAK YOKSA FAUL YAPACAĞIM
PILOF
AH!.

ÇABUK PARMAĞINA DİŞ MACUNU SÜR. ŞİŞERSE KARIŞMAM SONRA...
ANNECİĞİM! ANNECİĞİM!.. GADDAR PARMAĞIMI KIRDI. TÜH KÖTÜ ADAM!.. KÖTÜ ADAM!..

SESİ KISILDI.. ÖLDÜ MÜ NE? YAZIK KEŞKE O KADAR KUVVETLİ VURMASAYDIM. AMA N'APTİM BİRADER, O DA BENİ GIRTLAKLAMAYA KALKMASAYDI...
HORRR!

BU KEMİKÇİ'NİN UYKUSU DA AMMA AĞIRMIŞ. TOP ATSAN HİKÂYE. OOOH, BİZİM KUTUYU DA YASTIK YAPMIŞ UYANIK... SURATA BAK, BRRR... NEME LAZIM... KUTUYU SESSİZCE KAFASININ ALTINDAN ÇEKİP GİTMEK EN İYİSİ. UYU YAVRUM UYU...
HORR!

HORK!

GEÇEN SEFERG SADECE BOYNUNU KIRACAKTIM, AMA ŞİMDİ BÜTÜN KEMİKLERİNİ TEKER TEKER KIRACAĞIM SENİN!
NE?!.. DELİRDİN Mİ SEN? İNSAN VUCUDUNDA KAÇ KEMİK VAR BİLİYOR MUSUN? ZAMANINA YAZIK KARDEŞİM!

Sürecek

ARMAĞAN YAĞMURU 82

Her Hafta Televizyonlar, Yemek Termosları, Radyolar, Sözlükler, Zekâ Oyuncakları, Kitaplar Dağıtıyoruz...

ARMAĞAN DAĞITIMLARI

MİLLİYET Çocuk Dergisi"nin düzenlemiş olduğu **"Armağan Yağmuru"** kur'alarıyla armağan kazanan okurlarımızın kazanmış oldukları armağanlar süratle adreslerine ulaştırılmaktadır. Yalnız, "televizyon" gibi postayla yollanması güç ve kırılabilecek armağanlar, kazanan okurlarımıza dergimiz idarehanesinde teslim edilmektedir.

Televizyon kazanan okurlarımız eğer İstanbul dışındaki bir kentimizde oturuyorlarsa, kazanmış oldukları armağanlar, İstanbul'da oturan bir yakınlarına teslim edilmektedir.

Sizler için özel olarak hazırlanmış **"sözlük"**ler için çekilecek kur'amıza yolladığınız kuponların sayımının devam ettiğini duyururuz.

"Sözlük" kazanan şanslı okurlarımızın adları gelecek haftadan başlayarak yine bu sayfada yayımlanmaya başlanacaktır. Bu sayımızda ise, **"Yemek Termosu"** kazanan okurlarımız listesini bulacaksınız.

KURALARA KATILABİLMEK İÇİN:

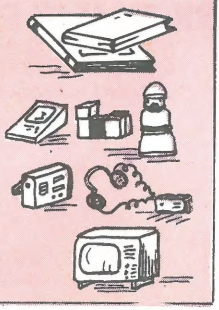

KİTAP ÇEKİLİŞİ ..... 4 kupon
SÖZLÜK ÇEKİLİŞİ ..... 4 kupon
ZEKÂ OYUNCAKLARI ÇEKİLİŞİ ..... 6 kupon
RADYO ÇEKİLİŞİ ..... 8 kupon
"WALKMAN"-MİNİ TEYP ÇEKİLİŞİ ..... 10 kupon
TELEVİZYON ÇEKİLİŞİ .. 12 kupon

YEMEK TERMOSU KAZANAN OKURLARIMIZ

1- Kılgın Gezgen (Çatalca), 2- Zeynep Çukurderesi (İzmir), 3- Bahadır Yetek (İstanbul), 4- Hilmi Bozoğlu (Urfa), 5- Gökhan Karadeniz (Ankara), 6- Pelin İnselbağgil (Sinop), 7- Erol Akgüneş (Balıkesir), 8- İsmail Aşkın (Gelibolu), 9- Ercan Mıhçı (Adana), 10- M. Şah İpek (Mersin), 11- Hilmi Külah (İstanbul), 12- Çiğdem Yalçınkaya (Muğla), 13- Ebru Şengezer (İstanbul), 14- Fatma Tümkaya (İskenderun), 15- Vural Yazımcı (Karabük), 16- Ertan Özgür (İzmir), 17- Hacı İdris Geboloğlu (Bitlis), 18- Yüksel Yılmaz (Bursa), 19- Berna Aysal (Eskişehir), 20- Satılmış Kaypak (Zonguldak), 21- Bülent Oktay İbars (Nevşehir), 22- Filiz İnci (Batman), 23- Fikret Özbakır (İstanbul).

ÇOCUK KULÜBÜ

7302- Mustafa Polat (Afşin), 7303- Müge Erkartal (İst), 7304- Mehmet Cesur (Kayseri), 7305- Harun Öncü (İskenderun), 7306- Ömer Uçar (Urfa), 7307- Bekir Ecevit (İstanbul), 7308- Giyasettin Aydın (Kozaklı), 7309- Bülent Coşar (İzmit), 7310- Suat Coşar (İzmit), 7311- Bahadır Altuntaş (İst), 7312- Okan Akman (Zonguldak), 7313- Uğur Gün (İzmir), 7314- Osman Altınbayrak (Samsun), 7315- Erdem Tanlı (Adana), 7316- Yusuf Kızıldağ (Hatay), 7317- Mustafa Kemal Kıvrak (Muğla), 7318- Erdoğan Güzeldal (Denizli), 7319- Vuslat Tatar (İst), 7320- Cihan Çoban (Ankara), 7321- Nail Tankaz (Samsun), 7322- İlker Levent (Samsun), 7323- Hikmet Mangan (Trabzon), 7324- Hakan Ok (Silifke), 7325- Seçkin Ulutaş (Eskişehir), 7326- Erol Türkmenoğlu (Kayseri), 7327- Yücel Ö. Kavraal (Kayseri), 7328- Soydan Kavraal (Kayseri), 7329- Ertel Aldenir (Edirne), 7330- Atila Bektaşoğlu (Trabzon), 7331- Mustafa Okay (Kocaeli), 7332- Ahmet Gökçimen (İst), 7333- Abdülkadir Dağ (Diyarbakır), 7334- Ebru Şerametli (İst), 7335- Osman Dere (Konya), 7336- Rahime Yalçın (Urfa), 7337- Ali Ulusoy (Konya), 7338- Fatmagül Abacı (K.Maraş), 7339- Sedat Yılmaz (Samsun), 7340- Nilay Özkök (Denizli), 7341- Lütfiye Akkayalı (İst), 7342- Ali Osman Saka (İzmit), 7343- Arif Hızzıoğlu (Kıbrıs), 7344- Sedat Aydın (Antalya), 7345- Selim Hüseyinoğlu (Ankara), 7346- Esra Özkan (İst), 7347- Tayfun Esendere (Ankara), 7348- İsmail Güler (İzmir), 7349- Füsun Özgür (Antalya), 7350- İsmail Kurtuluş (İzmir), 7351- Faik Kumruaslan (Urfa), 7352- Osman Saatçi (Urfa), 7353- Selçuk Eren (Kayseri), 7354- Kadir Koca (Adıyaman), 7355- Sami Sarıabacı (Adıyaman), 7356- İlter Baymdır (İst), 7357- Tahir Mucrlar (Balıkesir), 7358- Mehmet Gazen (Urfa), 7359- İdris Alp (Elazığ), 7360- Murat Uğurlu (Balıkesir), 7361- Şansel Eroğlu (İst), 7362- Zekeriya Akıncı (Denizli), 7363- Ali Sönmez (Denizli), 7364- Murat Ersoydan (İzmir), 7365- Ramazan Solak (Kırşehir), 7366- Metin Dursun (Samsun), 7367- Dilek Ersoydan (İzmir), 7368- Yavuz Şimşek (İzmir), 7369- Ebide Bereket (Antakya), 7370- Süha Sarı (Ankara), 7371- Bilgin Saymgil (İst), 7372- Fatih Ağızgüzel (Gaziantep), 7373- Cemil Büyükdemir (İst), 7374- Mehmet Güneş (Elazığ), 7375- B. Hayrettin Narsap (İst), 7376- Zafer Bayındır (Ankara), 7377- Ayşegül Hatipoğlu (Bursa), 7378- Alper Sungur (Siirt), 7379- M. Serkan Oyal (Yalova), 7380- Hakan Oyal (Yalova), 7381- Hasan Çınar (Sakarya), 7382- Tayfun Oktay (İst).

Büyük tasarruflar küçükten başlar

TÜRK TİCARET BANKASI
TÜRKBANK
"IKINCI ADRESINIZ"

İŞGÜDER